

GENESIS

A man in a yellow shirt and blue pants stands on a rocky cliff edge, looking out over the vast, layered landscape of the Grand Canyon. The canyon's walls are composed of various shades of red, orange, and brown rock, with a winding river visible in the distance under a clear blue sky.

Nr 2 2002

**Scientific American
angriper skapelsetron**

**Hur uppkom
flygförmågan?**

**De höga åldrarna i
Första Moseboken**

REDAKTÖR OCH LAYOUT

Erik Österlund, tel 0582/165 75, 150 70
 PI 5062 B, 694 92 HALLSBERG.
 E-mail: redaktion@genesis-vus.se

ANSVARIG UTGIVARE

Mats Molén. Tel 090/13 84 66

Respektive artikelförfattares åsikter behöver ej nödvändigtvis överensstämma med redaktionen.

PRENUMERATION

"Genesis" utkommer med 4 nr/år. Man prenumererar genom att sätta in 130 kr på föreningens postgiro (95 kr för studerande).

LÖSNUMMERPRIS: 35:- kr

Föreningen GENESIS

Vetenskap Ursprung Skapelsetro

Föreningen GENESIS är en allkristen sammanslutning som främjar spridandet av böcker, broschyrer och annan information som stöder skapelsetron. Vi granskar och presenterar material som belyser utvecklingslärans karaktär och konsekvenser. Föreningen vill verka för en kristen grundsyn på vetenskaperna och för att den bibliska synen får komma till tals i skola och samhälle.

Internetadress: www.genesis.nu

STYRELSE:

Anders Gärdeborn, ordf
 Mats Molén, v ordf
 Paul Annala, sek
 Markus Rosander, v sek
 Stefan Halldorf, v kassör
 Ingegerd Carlsson
 Joakim Linder

Anette Gustafsson (suppl)
 Tomas Widholm (suppl)
 Lennart Ohlsson (suppl)
 Tomas Fryxellius (suppl)
 Bengt Halldorf, kassör (suppl)

MEDLEMSKAP

Stöd detta viktiga arbete genom medlemskap!
 Begär föreningens stadgar.

FÖRENINGSDRESS

Föreningen Genesis, Vetenskap Ursprung Skapelsetro
 c/o Anders Gärdeborn, Krakas väg 56, 72355
 Västerås. Tel 021/221 81

Manus och tips till tidningen skickas till:
 GENESIS, c/o Erik Österlund,
 PI 5062 B, 694 92 HALLSBERG

Postgiro:

29 55 88-8 (Sverige)
 2 92 15 61 (Danmark)
 800011-70845334 (Finland)
 0806 1987593 (Norge)

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm

GENESIS trycks på miljövänligt papper

Titelbild: Grand Canyon är ett imponerande erosionsverk. Försök inbilla oss att en flod i miljontals år eroderat den. En snabb flodkatastrof är orsaken. (Foto:Hans-Otto Johnsen)

ISSN 0284-5237

Motstånd eller överlåtelse

I artikeln på nästa sida redogörs för en artikel i Scientific American som försöker gå emot skapelsetron. Lite längre in i denna tidning finns en notis om en stark reaktion på ett föredrag av Ken Ham i England. Här i Sverige har vi upplevt anmälan mot friskolor för att de undervisar om skapelsetron. Skapelsetron har vunnit framsteg inom skolväsendet i USA.

Det är något på gång! Skapelsetron uppmärksammas och vinner gehör. Den kan inte nonchaleras längre, som man så länge försökt göra från evolutionärt håll. Argumenten för skapelsetron och intelligent design är för genomtänkta och logiska för att de ska gå att utan vidare vifta bort. För att vara trovärdiga måste alla ta skapelsetrons argument på allvar!

Det är ovant för en evolutionist. Nu måste man försöka komma med verkligt sakliga argument. Artikeln i Scientific American är ett försök, även om tonen i viss mån fortfarande är raljant överlägsen. Men kära evolutionstroende, tänk på att med en sådan attityd vinner man inga anhängare. Folk kan tänka idag. Man måste ha riktiga argument som håller för en kritisk granskning.

Ett argument som inte ens vi kristna tänkt på så mycket är att kristna förväntas sträva

efter sanningen vad den än kan vara. Vi har ingen anledning att falskeligen försöka hålla fast vid en skapelsetro om den inte är sann. Vi vill inte och kan inte leva på en lögn. Vi är överlåtna åt sanningen och söker den i alla lägen, eller hur?

Om man däremot har byggt upp sitt liv efter den föreställningen att Gud inte finns och vill följa sina egna idéer i alla lägen, oberoende av om de är sanna och riktiga eller inte, och kanske byggt upp en yrkeskarriär efter dem, då kanske man gör motstånd mot sanningen, om den skulle tyckas gå emot ens liv.

Finns Gud måste man ju fråga efter vad han tycker, eller hur? Också då det gäller det egna livet, och det kan kännas obekvämt. Nu är detta en felaktig känsla som vill lura oss på det verkligt fina livet. Men det inser man kanske inte.

Gör inte motstånd mot sanningen! Rannsaka det som möter dig. Överlåt dig åt sanningen. Det finns faktiskt en objektiv sanning, något som alltid är sant. Allt är inte sant. Det finns det som är falskt, oriktigt, orätt, fel och fruktansvärt. Vi söker det riktiga, sanna och rätta. Detta är gott för alla människor, ja för hela skapelsen, och för Skaparen.

Många ger gåvor till arbetet med Genesis

Med dessa enkla ord vill vi som arbetar med Genesis tacka er för era gåvor.
 Er hjälp är värdefull. Var medvetna om detta! Gud välsigne er!

Scientific American angriper skapelsetron Erik Österlund.....	3
Hur uppkom flygförmågan? Gunnel Molén.....	8
Den kristna tron och utvecklingsläran Vesa Annala.....	13
Recension: Skapelsetro och intelligent design Erik Österlund.....	15
De höga åldrarna i Första Mosebok, Del 2 Lars-Åke Nyberg.....	18
Raseriutbrott av evolutionister i England Redaktören.....	27
Kortnytt Gunnel Molén	28
Skapelsekonferensen 2002	30

Scientific American angriper skapelsetron

ERIK ÖSTERLUND

I juni publicerade Scientific American (SA) på sin webbsida ett generalangrepp på skapelsetron¹, med som man trodde, tillintetgörande tillbakavisanden av kreationistiska argument. Sannolikt upplever man att skapelsetron vinner mark och att man måste göra något. Lagförändringarna i USA som beskrevs i förra numret av Genesis är säkerligen en av anledningarna. Naturligtvis finns artikeln med i tidningens pappersupplaga också. Artikelns innehåll sändes också på TV med hjälp av National Geographic i slutet av juni.

B ara några dagar efter det att artikeln publicerats på internet hade Answers in Genesis (AIG)² ett svar på sin hemsida³, skrivet av Jonathan Sarfati. Han går igenom den kritik som framförs punkt för punkt. Sammanfattningsvis kan man säga att om det här är det bästa evolutionister kan komma med för att omintetgöra skapelsetroendes argument finns det inte mycket att frukta. Nå, det finns det ju inte över huvud taget för oss som söker sanningen. Sanningen är ju alltid vad den är, och det är den vi strävar efter att föra fram i ljuset.

Om våra motståndare hade lärt känna oss ordentligt skulle de inse att de av oss kristna som verkligen vill följa Bibeln undviker lögnen till varje pris. Detta därför att Bibeln lär att man skall hålla sig till sanningen och avvisa lögnen. Därför är ärliga kristna skapelsetroende inte något att vara rädd för. Tvärtom, är man själv intresserad av sanningen är det dessa man ska samarbeta med. Om man så tycker, kan man påminna de kristna om att de måste anstränga sig att ärligt söka sanningen och inte lura vare sig själva

eller andra. Men då evolutionister anklagar skapelsetroende för att ljuga förstår de inte att det är emot kristna skapelsetroendes natur att ljuga, eller skall vara det i alla fall.

De femton argumenten

De femton argumenten som SA lyfter fram är en blandning av inte så bra kreationistiska argument, felaktiga föreställningar om vad skapelsetroendes argument verkligen är och riktiga argument. Svaren på dem är inte imponerande som sagt. Och man blir faktiskt förvånad att man går ut med så dåliga motargument. Men det är väl så att det inte finns bättre. Faktum är att det i stort är gamla vanliga käpphästar som

egentligen övergetts av vetenskapen, t ex den skurfågeln, hästserien och björkmätaren. Men det är lärorikt att läsa både artikeln i SA och Jonathan Sarfatis svar. Gör gärna det. Se noterna för webbadresserna.

Historik om tidningen

Det är också intressant att notera att Scientific American, som är ett mellanting mellan populärvetenskaplig tidskrift och en strikt vetenskaplig sådan, en gång startades av Rufus Porter på 1800-talet för att upphöja Gud som Skaparen. Men de två senaste redaktörerna har aktivt drivit en ateistisk linje med tidningen. Man har t o m gått så långt i denna sin ideologiska strävan att man diskriminerat människor då det gäller anställning vid tidningen. För några år sedan vägrade man att anställa Forrest Mims, då man fick veta att han var kreationist. Han är han en framstående atmosfärsforskare.

Rädd för debatt?

Då SA fick veta att AIG publicerat ett svar på deras artikel på sin webbsida, skickade de ett personligt brev till Sarfati och hotade med

domstol om inte AIG genast tog bort sitt svar. Man menade nämligen att AIG inte fick citera deras artikel. Men AIG:s advokat har svarat SA officiellt och påpekat att citatreglerna visst ger utrymme för de omfattade citat man gjort. Detta därför att man kommenterat allting, då behövs citaten.

Scientific American är uppenbarligen rädd för en ärlig debatt. Varför det? Om man nu är säker på att man har sanningen på sin sida. Men det är så det alltid har varit. Man har inte vågat låta skapelsetroende komma till tals. Man vet säkert att man har svårigheter med argumenten. Men är man riktigt ärlig då, både mot sig själv och mot andra? Det kan man verkligen undra.

Genomgång av argumenten

1. Evolutionen är bara en teori. Det är inte fakta eller en vetenskaplig lag.

Det här är faktiskt inte ett bra argument. Skapelsetroende ska nog inte använda det. Anledningen är att vetenskapligt sett har en teori statusen av att ligga nära sanningen. Innan teoristatusen har uppnåtts har den föregåtts av hypotesnivån. Därmed inte sagt naturligtvis att skapelsetroende tycker att den ligger nära sanningen.

2. Naturligt urval är baserat på cirkelresonemang. De bäst anpassade är de som överlever, och de som överlever är de som är bäst anpassade.

Från skapelsetrons sida finns det faktiskt inte någon större anledning att sysselsätta sig för mycket med detta argument. Det beror bland annat på att något slags naturligt urval är det som finns med i den s k mikroevolutionen, anpassningen till olika miljöer. Och det är en viktig del i förståelsen av vad som händer efter skapelsen och människans syndafall, anpassning till de nya förhållandena och de skilda geografiska miljöer som uppstod.

3. Evolutionen är ovetenskaplig därför att den inte kan testas eller falsifieras. Den gör påståenden om händelser som inte har observerats och som inte heller kan återskapas eller upprepas.

SA anklagar här konstigt nog skapelsetroende för att inte göra åtskillnad mellan mikro- och makroevolution. Det som vi skapelsetroende brukar se som det största felet evolutionister

gör, nämligen extrapolera mikroevolutionära anpassningar över i makroevolutionära stora förändringar av organismer.

AIG rekommenderar efter att ha sagt detta att inte poängtera denna skillnad för mycket, dvs vikten av skillnaden mellan mikro- och makroevolution. Man rekommenderar istället att koncentrera sig på det faktum att för att en förändring skall vara verkligt evolutionär skall den medföra ökad genetisk information. Och det betyder inte bara förmering av redan existerande information som t ex vid genförduppling eller liknande.

SA pekar sedan på fossilen och jämförelser av DNA som bevis för evolutionärt släktskap. Att påstå att existensen av fossil är bevis för evolutionen är närmast hårresande. Att fossilen existerar är det ingen skapelsetroende som ifrågasätter. Detta är

ett riktigt faktum. Men tolkningen av detta faktum, av de olika fossilens utseende och placering och antal, är olika beroende på vilken förklaringsmodell man använder. Fossilerna pekar tvärtemot vad evolutionister och SA påstår på stora problem för evolutionstolkningen. Det har det skrivits otaliga artiklar om i Genesis och i böcker.

Jämförelser av DNA är helt enkelt ett s k homologiargument, dvs likhetsargument. Men likheten i DNA-uppsättningar förklaras lika bra eller bättre av att DNA:t är lika därför att de två varelser som jämförs fungerar på ett liknande sätt. De är designade av samma Designer. De är gjorda efter samma huvudmall. Och eftersom DNA styr olika processer och om samma processer används i två olika varelser är det ju inte konstigt om just detta DNA som styr dessa processer är detsamma

i dessa varelser.

SA påstår att naturligt urval och andra mekanismer (då nämns olika slags mutationsprocesser) kan åstadkomma stora förändringar i en population allt eftersom tiden går. Men inga exempel ges. Och frågan är om åsyftade förändringar verkligen ökar informationsinnehållet, inte bara kvantiteten av samma information flera gånger. Det ges inga exempel i SA, det finns det inte för övrigt någon annanstans heller.

SA menar också att de människolika (hominida) och de mänskliga fossilen visar på en successiv utvecklingsserie. Faktiskt märkligt då man från annat evolutionärt håll menar att inget av de människoliknande fossiler man hittat av de sk australopethicinererna (t ex Lucy) eller Homo habilis är några förfäder till människan utan blindskott på det evolutionära trädet. Det finns också utmärkta böcker skrivna i ämnet.⁴ Australopethiciner och de flesta habiliner är apor, medan Homo erectus, neandertalare m fl är varianter av människor.

4. Vetenskapsmän tvivlar alltmer på evolutionens riktighet.

Varför ta upp ett sådant argument, som egentligen inte alls handlar om evolutionens eller skapelsetrons riktighet alls, utan bara hur många som omfattar de olika övertygelserna i frågan?

SA uppehåller sig mycket vid publicering av artiklar i välrenommerade tidskrifter. Sanningen är ju den att dessa välrenommerade tidskrifter inte skulle publicera en artikel som är kritisk till evolutionen som sådan och positiv till skapelsetron. Därför har också skapelsetroende forskare sett till att det finns egna tidskrifter till vilka manuskripten faktagranskas av andra forskare, t ex Creation Research Society Quarterly från CRS och TJ (Technical Journal) från AIG.

5. Inte ens evolutionära biologer är överens. Det visar hur lite sann vetenskap stöder evolutionen.

SA menar att detta bara är en debatt om olika detaljfrågor om evolutionen. Sanningen är att det är mer än så. Det är en omskrivning av att "det råder ingen tvekan om att evolutionen ägt

rum, frågan är bara hur den gått till". Vad evolutionsteorins företrädare egentligen sysslar med är att förslå olika mekanismer som skulle göra det möjligt att förklara livets komplexitet utan att Gud behövs. Det gör inget tycker de att de olika mekanismerna som föreslås motsäger varandra. Det viktiga är att de utesluter Gud. Så när evolutionister visar att det andra evolutionslägret har fel och omvänt, håller de skapelsetroende med båda. Det alla evolutionära biologer dock menar är att en mållös process som man kallar naturligt urval med hjälp av variationer, slumpartade förändringar, "tryckfel" i arvsanlagen skulle kunna åstadkomma ett myller av olika slags perfekt fungerande varelser. Vilket skapelsetroende visar inte stämmer med de fakta man kan peka på.

6. Om människor härstammar från apor, varför finns det då fortfarande apor?

Detta är inte ett argument som AIG rekommenderar att man använder. En kommentar. SA påpekar att evolutionister menar att människan inte utvecklats från aporna utan från gemensamma anfäder till aporna. Men vad skulle man kalla en sådan anfader? Apa sannolikt.

SA menar att om en ny art bildats (artbegreppet är något som definieras av forskare och är mycket mer avgränsade enheter än det bibliska "art"-begreppet, skapade slag) och den isolerats från "föräldrapopulationen", kan också denna population överleva om förhållandena inte blir för svåra för den. Nå, detta är precis ett sådant scenario som skapelsetroende kan hålla med om. Det är anpassning av en underpopulation, s k mikroevolution. Men ursprungspopulationen kan naturligtvis leva vidare på sin kant, om förhållandena tillåter. Att dotterpopulationen blir så annorlunda från ursprungspopulationen, beror helt enkelt på att miljön där dotterpopulationen hamnat har andra, sannolikt svårare levnadsvillkor.

7. Evolutionen kan inte förklara hur livet uppstod på jorden.

Här påstår SA att forskare funnit ut hur primitiva aminosyror och andra delar i livets uppbyggnad kan ha formats

och hur dessa delar formerat sig i självuppehållande och självkopierande enheter. Detta är helt enkelt inte sant, att man verkligen funnit ut hur det gått till. Eller ens hur det kan ha gått till. Det är ett huvudproblem för forskningen att förstå hur spontan sammankoppling av livlös materia till långa kemikaliekedjor skulle kunna ha gått till. Ett stort problem är också hur en sådan sammankoppling endast skulle producera "vänsterhänta" molekyler och inte "högerhänta" i samma grad. Då molekyler (som kan ha "högerhänt" eller "vänsterhänt" tredimensionellt utseende) bildas i processer styrda av människor, bildas lika mängder av båda sorterna. För att inte tala om svårigheten att förstå bildandet av självreproducerande system, som har någon relevans i förhållande till levande celler.

SA spekulerar också om att byggestenar skulle ha ramlat ner från rymden. Spekulativt önsketänkande. SA spekulerar t o m att utomjordingar skulle kunna vara ansvariga för det första livet. Det visar bara att SA egentligen innerst inne inser problemets vidd, hur liv över huvud skulle kunna uppstå spontant. Något naturligt urval kan ju heller inte verka på något som inte finns än. Utan att processen har startat, kan den ju inte heller fortsätta. Att skylla på utomjordingar är ju bara att skjuta problemet någon annanstans än på jorden, men det löser det inte.

8. Matematiskt är det otänkbart hur något så komplicerat som ett protein skulle kunna uppstå av en slump. Ännu mindre en levande cell, eller en människa.

Här påstår SA att evolutionen inte styrs av slumpen, utan att det naturliga urvalet bevarar de fördelaktiga förändringarna och slår ut de ofördelaktiga. SA påstår att det naturliga urvalet kan åstadkomma sofistikerade strukturer på förvånansvärt kort tid. Men ger inget exempel... Och förändringarna man nämner är mutationer i DNA:t. Och dessa är slumpartade, nåja, i alla fall inte styrda av något förutbestämt mål. Faktum är ju annars att mutationer inte sker likformigt över hela genomet.

Sedan ger SA ett exempel på ett dataprogram som åstadkommit rätt mening efter endast 90 sekunder med

utgångspunkt från en nonsensmening. Sådana program är verkligen inte något som efterliknar verkligheten. Antalet ingående förändringar som krävs är förhållandevis små. Dessutom är programmet gjort så att då ett önskat resultat uppnåtts, dvs rätt bokstav, behålls det. I verkligheten finns inget facit som talar om vad som är önskvärt och som därför sparar mutationen, förändringen, och skyddar den mot nya förändringar eller återmutationer. Och det är en intelligens som har gjort dataprogrammet....

9. Termodynamikens andra huvudsats säger att slutna system blir mer oordnade allt eftersom tiden går. Levande celler kan därför inte ha uppstått ur döda kemikalier. Och flercelliga varelser kan inte ha uppstått ur enklare livsformer.

SA menar att kreationister inte förstår vad termodynamikens andra huvudsats är för något. Och omedelbart efteråt visar det sig att SA blandar ihop ordning med komplexitet. Det kan påpekas att det inte räcker med inflöde av energi i ett system för att åstadkomma ordning. Det krävs också något eller någon som styr energin.

10. Mutationer är grundläggande för evolutionsteorin, men sådana kan endast eliminera egenskaper. De kan inte åstadkomma nya karaktärer.

Det här är en allvarlig felåtergivning av ett kreationistiskt argument. Det är inte nya egenskaper som är i fokus, utan ny genetisk information. SA nämner bakteriers resistens mot antibiotika som en ny egenskap som kan uppstå. Men om denna egenskap är resultatet av en mutation är inte resultatet ny genetisk information, utan förlust av genetisk information. Den nya egenskapen är resultatet av en sämre funktion hos bakterien i något avseende. Sådana bakterier är dessutom ofta mindre konkurrenskraftiga jämfört med antibiotikakänsliga bakterier då antibiotika inte är närvarande.

SA nämner sedan att mutationer i utvecklingsreglerande gener kan ge t ex lemmar på fel plats på kroppen, ett ben där antennen skulle varit på en fluga t ex. Så menar man att det naturliga urvalet kan testa detta för eventuella användbara egenskaper.

Sanningen är den att en sådan individ är sämre utrustad att överleva och kommer därför att klara sig sämre i urvalet. Genfördubblingar och liknande åstadkommer inte heller någon ny information, utan bara mer av redan existerande information. Sanningen är också den att genomet är så oerhört stort med så många ställen där mutationer kan förekomma, att det inte finns tid nog att åstadkomma alla de experiment som erfordras för att få fram önskade kombinationer, om det nu över huvud taget skulle gå. Ty det är ju faktiskt så att det inte finns ett enda exempel på en verkligt positiv mutation.

11. Naturligt urval kan möjligtvis förklara mikroevolution, men det kan inte förklara uppkomsten av nya arter och högre livsordningar.

Återigen ett felaktigt återgivet argument. Skapelsetroende accepterar att nya arter kan uppstå inom ett djurslag eftersom s k reproduktiv isolering (olika grupper som ursprungligen kommer från samma population förändras så att individer från den ena gruppen inte kan få avkomma med individer från den andra) kan uppstå p g a informationsförluster i genkomplexet. Sedan återger SA ett exempel på just detta, hur isolering från moderpopulationen kan åstadkomma reproduktiv isolering. Och man har fått en ny art om man så vill, men djuret är fortfarande samma slags djur. Inget nytt slags djur med nya organ med ny genetisk information.

Naturligt urval har ingenting att göra med utvecklingen av nya komplexa livsformer. Allt man kan observera som det naturliga urvalet gör, är att ta bort information från genkomplexet hos populationen, för att den ska bli bättre anpassad till den miljö i vilken den lever.

12. Ingen har någonsin sett nya arter utvecklas.

Felaktigt återgivet argument. Se punkt 11. Skapelsetroende argumenterar vanligtvis inte så. SA skriver här att artbildning är ganska sällsynt och tar lång tid. Men det behöver inte ta lång tid. Det kan gå mycket fortare än evolutionister vanligtvis är medvetna om. Ett exempel är myggorna i Londons

tunnelbanor som inte längre kan få avkomma med myggor "ovan land". Den reproduktiva isoleringen har skett på ca 100 år. (Detta hänger ihop med definitionen av begreppet art. Se punkt 6 ovan.)

13. Evolutionister kan inte visa på några fossila mellanformer, t ex en varelse som är hälften reptil och hälften fågel.

SA menar att det finns många intermediära former, s k mellanformer, inom många olika taxonomiska grupper. Den ledande paleontologen Stephen J Gould menade dock annorlunda. Dock menade han att det finns några. SA räknar sedan upp de gamla vanliga som brukar stå i läroböckerna, men som bland insatta forskare är övergivna. Urfågeln t ex, men den har fullt utvecklade fågelegenskaper i alla delar. Plus en del detaljer som inte är vanliga på fåglar idag, t ex tänder. Så nämner SA att det finns en "hel bunt" med befyädrade fossil, som man menar skulle vara föregångare, utan att ange exempel. Det är bara det att en del av dessa som man menar befyädrade dinosaurier är daterade yngre än urfågeln, och sannolikt har det varit fåglar som inte kunnat flyga. Sådana finns ju än idag, t ex strutsen.

Hästserien nämns, men Eohippus, och sannolikt några fler namn, är inte hästar, medan de allra flesta av exemplen i hästserien är variationer av häst, variationer som till stor del finns ännu idag. Se bl a Genesis 2 -96. Valens föregångare nämns, vilket är en överraskning på sätt och vis, då det är så mycket fantasier inblandade i den "serien", se t ex Genesis 4 -98. Sen påstår SA att det finns minst 20 hominider som fyller gapet mellan australopithecinen Lucy och moderna människor. Men paleontologer säger faktiskt att alla s k hominider inte i något fall är förfäder till oss, utan blindskott, inklusive Lucy, som inte var något annat än en schimpansvariant. Se också punkt 3 ovan och Lubenows bok som nämns i en not där.

Vad kreationister efterfrågar är en serie av funktionsdugliga (det berömda naturliga urvalet gallrar nämligen bort varelser med icke funktionsdugliga organ, varelser som överlever och reproducerar sig sämre) mellanformer

där man t ex börjar med en varelse som har framextremiteterna som 100% ben och 0% vinge. Nästa varelse med 90% ben och 10% vinge, nästa med 50/50, sedan 10/90 och slutligen 0% ben och 100% vinge.

Sedan nämner SA molekylärbiologin och den biologiska sk klockan. Men den stackars klockan antas gå med samma hastighet per tidsenhet, men borde den inte ha gjort det per generationsenhet? Aminosyraserier och jämförelser mellan olika slags varelser nämns. Men skillnaderna visar inte på något slags utvecklingsserie.

14. Levande varelser har fantastiskt invecklade karaktärer, på det anatomiska planet, på cell- och molekylnivån, som inte skulle kunna fungera om de var mindre komplexa eller sofistikerade. Den enda vettiga slutsatsen är att de är resultatet av intelligent design, inte av evolution.

SA nämner här att Darwin skrev sin bok för att tillbakavisa detta argument. Och det är vi överens om, att det var därför han skrev boken. Och ett exempel evolutionister och skapelsetroende debatterat länge är ögat. Dess komplexitet och tydliga tecken på design. SA motsäger sig själv här. Man menar att den jämförande genetiken har spårat ögats evolutionära historia. Men samtidigt erkänner man att olika ögon måste ha utvecklats oberoende av varandra minst 30 gånger. Och det måste det ju ha gjort eftersom ögonen finns till... Så ungefär är argumentationen. Men kan det inte vara så att en designer tyckt att ögon är mycket användbara och gjort sådana, men inte gjort dem exakt lika varandra i detaljerna, inte heller i någon slags ordning utan för att de ska passa in perfekt där de sitter.

15. Nyligen gjorda upptäckter visar att på det mikroskopiska planet har livet en sådan komplexitet som inte evolutionen kunnat åstadkomma.

Alla de här ämnena som tas upp i Scientific Americans artikel kan du läsa om i olika nummer av Genesis. Hästens påstådda utveckling kan du läsa om i nr 2 1996.

SA försöker sig på ett ordentligt angrepp på den oreducerbara komplexiteten. Man diskuterar colibakteriens flagellmotor och menar att den visst kunnat utvecklas och som argument anförs att flageller finns hos andra mikrober. Men det är inte poängen. Poängen är att hos colibakterien måste alla delar finnas med samtidigt för att flagellmotorn ska fungera. Och den rätta sammansättningen av delarna är lika viktig som existensen av dessa delar.

Sedan ger man sig på "specificerad komplexitet" som är William Dembskis käpphäst. Han är anhängare av intelligent design. Dembski argumenterar att det finns komplexitet som inte slumpartade processer kan åstadkomma. SA menar att bara för att man visat att det finns processer som kan åstadkomma komplexa mönster, kan det visst vara så att de här "specificerade komplexiteterna" kan ha kommit till av sig själva. Det är bara det att man inte upptäckt hur än. Vad är detta annat än blind tro, just det man anklagar kreationister

för.

I realiteten är det så att på alla områden utom inom biologin används specificerad komplexitet som ett bevis på design, inklusive SETI-projektet. Detta projekt går ut på att med hjälp av radioteleskop försöka hitta tecken på intelligent liv i världsrymden.

Filosofi bakom evolutionsläran

När man läser avslutningen av artikeln i Scientific American ser man att vad det hela handlar om är att rättfärdiggöra en filosofi som ligger bakom uppbackningen av evolutionsläran, den metodiska naturalismen. Det är en materialistisk ateistisk filosofi som redan från början uteslutit alla andra kunskapsvägar än studier av den fysiska världen. Man skall notera att denna utgångspunkt är något man beslutar sig för och som härletts från något utanför vetenskapen. Och man ignorerar att det är skapelsetroende vetenskapsmän som grundlagt den moderna vetenskapen.

Evolutionister är tydligen rädda för den allt bredare spridningen av skapelsetroendes information, trots alla ansträngningar av evolutionister att hindra detta informationsflöde. Man anar en desperation över de skapelsetroendes informationsflöde. Men evolutionisternas försök till motargument håller inte för ingående vetenskaplig kritik. Och i slutändan måste man tillstå att evolutionen är en härledning av ett materialistiskt trossystem. Evolutionen är filosofi/religion uppklädd till vetenskap, precis det man anklagar skapelsetron för. Vilken modell är mest vetenskaplig, evolutionsmodellen eller skapelsetroendens?

Noter

- 1 <http://www.sciam.com/article.cfm?articleID=000D4FEC-7D5B-1D07-8E49809EC588EEDF&pageNumber=1&catID=2>
- 2 <http://www.answersingenesis.org>
- 3 http://www.answersingenesis.org/news/scientific_american.asp
- 4 T ex följande. Lubenow, Marvin, Bones of Contention. □

Hur uppkom flygförmågan?

GUNNEL MOLÉN

“...och fåglar ska flyga över jorden under himlavalvet”. För den vane bibelläsaren är det välbekanta ord från Första Moseboks första kapitel. Jorden var grönskande och nyskapad, lummiga träd att slå sig ned i, vattendrag för dem som skapats anpassade att leva där, blommor med härlig nektar. Ja, allt var förberett och klart för de bevingade varelser som Skaparen just skulle dana med sitt allsmåktiga skaparord, och som från första ögonblicket ägde sin fantastiska flygförmåga. “Och Gud skapade ...alla bevingade fåglar efter deras slag.”

Konvergent evolution

Det svar som forskarna ofta har till att flygförmågan utvecklats vid flera olika tillfällen heter konvergens. Det är ett begrepp som återkommer allt oftare, bara man läser de vanligaste vetenskapliga tidskrifterna. Med konvergent evolution menas något som utvecklas från olika utgångspunkt åt samma håll. Det har blivit till ett begrepp som allt oftare får förklara när samma biologiska karaktärer har utvecklats vid helt olika tider och platser inom evolutionsteoris scenarium.

Om vi går till Nationalencyklopedins förklaring till konvergent utveckling kan vi läsa följande - “Biologisk utveckling där likartade strukturer utvecklats från skilda utgångspunkter. Sådan utveckling sker främst då strukturer hos organismer från skilda utvecklingslinjer utsätts för likartad miljöpå-

verkan... Utvecklingen av vingar inom skilda grupper av flygande ryggradsdjur (flygödlor, fåglar och fladdermöss) är ett annat exempel. Dock är konvergens aldrig fullständig, utan organismerna bär med sig resterna av sitt evolutionära arv, varför konvergent utveckling i de allra flesta fall kan identifieras och särskiljas från tecken på verklig släktskap.” Vi ser här att utvecklingen av vingar hos de olika bevingade ryggradsdjuren förklaras med konvergent evolution.

Bevingade insekter

Insekterna står aldrig omnämnda i samband med skapelsen i Första Mosebok. Inte heller står det något

specifikt om exempelvis maskar, leddjur eller blötdjur. Inte heller om små amöbor eller mikroorganismer. Exakt varför vet vi naturligtvis inte, men kanske är det bara som när vi själva ska berätta om något vi varit med om. Vi kortar ner och försöker se till att det i sammanhanget viktigaste som hänt kommer med.

Allt det slag av liv vi ser runt omkring oss, eller hittat som fossil är liksom underförstått att dessa också tillkom på Guds allsmåktiga skapareord under denna livets första vecka på jorden. Bibeln talar inte heller om släktskap olika grupper emellan. Bara om en gemensam Skapare för allt liv. Att han ibland kan ha använt samma design, för flera av sina skapade verk är ju egentligen ganska naturligt. Som exempelvis att han gett flera olika grupper förmågan att flyga, även om de för övrigt inte är relaterade med varandra.

Enligt evolutionsteorin var den första djurgrupp som utvecklade vingar och började flyga insekter. Man menar att under deras första utvecklingstid, under karbontiden för ca 300 miljoner år sedan, var luften fri från andra bevingade varelser. Vingarna skulle då gett insekterna möjlighet att undkomma markens fiender, i en tid då det var gott

Illustrationer: Coreö och DigitalVision

om insektsätande arter. Och ser man till evolutionsteorins principer att man utvecklar det man har mest nytta av, ligger det kanske en viss logik i detta.

Vinglösa insekter ska alltså ha funnits innan några av dem började utveckla vingar och förflytta sig högre upp i atmosfärerna. Varför somliga insekter inte var smarta nog att följa efter förtäljer inte historien. Men på något sätt har, åtminstone en del av dessa lyckats undkomma markens fiender, eftersom vi har dess sentida släktingar i tämligen rikligt antal runt omkring oss idag. Även de bevingade arterna finns kvar idag i rikligt antal. Detta stöds bland annat av en forskningsrapport från 1993 där ett par forskare från Washington visat att av 977 nutida insektsfamiljer har 70% hittats som fossil. Och av de insektsfamiljer som hittats i bärnsten, som sägs vara 100 miljoner år gamla, känner man till 84% som lever idag.

Trollsländan och fjärilen

Men det finns insekter - bevingade dessutom - med ännu äldre utvecklingshistoria än 100 miljoner år. Ett exempel är trollsländan som enligt evolutionsteorin uppträdde redan för cirka 300 miljoner år sedan. Åldern är baserad på de stenkolslager man funnit dem i, daterade efter den geologiska tidsskalan. Någon evolution vittnar fossilen knappast om beträffande trollsländan, då inga större skillnader råder mellan fossila och nu levande arter. Trollsländans komplexitet var stor redan från början, och de uppvisar stor variation inom sitt skapade slag.

Den största skillnaden mellan fossila och nutida sländor gäller storleken, vissa av de fossila mätte över 70-80 cm mellan vingpetsarna. Idag har de största en vingbredd på knappt 20 cm, de flesta betydligt mindre. I Cannings och Stuarts bok "The Dragonflies of British Columbia" kan man läsa: "Trollsländorna har utvecklats utan några större förändringar under denna enorma tidsrymd - en triumf för evolutionistisk konservatism i en värld där förändring vanligen är liktydigt med att överleva". Vad nu ett så kryptiskt uttryck som "evolutionistisk konservatism" månde innebära. Ett något baklänges sätt att resonera, då själva begreppet evolution står för föränd-

ringar och förutsätter en utveckling till något bättre.

Ett annat exempel är fjärilen. Några fynd har gjorts så djupt ned som i trias (ca 200 miljoner år, enligt evolutionsteorin), och från undre tertiär börjar fynden bli lite rikligare. Om dessa fynd skriver Djurens värld att "dessa arter anknyter så nära till existerande släkten, att det är uppenbart, att fjärilarnas ursprung måste ligga betydligt längre tillbaka i tiden". Detta är ännu ett citat som visar hur slutsatserna hellre styrs utifrån en teori, än utifrån de fakta man har för handen. Kan det inte lika gärna vara uppenbart, eller åtminstone indikera, att någon evolution inte ägt rum? Åtminstone inte från den ena insektsgruppen till den andra. Men givetvis sker det mikroevolution, som till stor del ligger bakom den artrikedom med de 100 000 olika fjärilar vi kan glädja oss åt idag.

Utveckling - i teori eller verklighet?

Men tillbaka till idén att de bevingade insekterna utvecklats från de vinglösa ska vi titta på ännu ett citat från Djurens värld. "Såvitt man kan förstå bör de vinglösa insekter ... ur vilka de vingade insekterna utvecklats, ha existerat redan tidigare..." Men sedan får man veta att de första fossilen av denna vinglösa grupp dyker upp först senare i de fossilförande lagren, vilket man dock menar inte ska tillmätas alltför stor vikt eftersom "de dithörande formerna är nämligen mycket bräckliga, och ytterst få fossil därav är över huvud taget kända". Om de vingade däremot skriver man att de "exploderade ... i en rikedom på former". Naturen vittnar alltså genom fossilen att det fanns en mångfald av bevingade insekter, som begravts redan djupt ned i de sedimentära lagren. Hur skall man då kunna tala om en utveckling som skett genom några knappt befintliga fossil, som dessutom har hittats i lager från en senare tidsperiod?

Och bör inte tunna, skira insektsvingar vara lika bräckliga som delar från vinglösa arter? Vad än nu lagerföljden beror på beträffande dessa båda grupper, så påminns vi än en gång om hur otroligt snabbt begravningen av dem bör har gått till, eftersom de över huvud taget har bevarats till

eftervärlden. Och de fossil man funnit, antingen som hela eller delar av insekter, har inte visat på några utvecklingssteg vare sig dem emellan, eller mellan några andra huvudgrupper bland insekterna. Allt tyder på att de uppkommit fullt färdiga utan några mellansteg. Men precis som hos fjärilen får man räkna med en viss mikroevolution alltsedan deras första skapelsedag. Eller till och med riklig inom denna så otroligt artrika djurgrupp. Långt ifrån alla nu levande insekter är ännu klassificerade, forskarna upptäcker ständigt nya arter, inte minst i regnskogarna. Nyligen upptäcktes en helt ny ordning av insekter, med både fossil och nutida arter. Därtill kommer alla utdöda former.

Små och stora flygödlor

Oberoende av de första insekterna skulle så, de nu utdöda flygödlorna, ha utvecklat sin flygförmåga. Men några spår av mellanformer har man inte hittat här heller, däremot rikligt med flygödlor med fullt utvecklad flygförmåga.

Den mest kända bland dessa luftens reptiler är förmodligen pteranodon, med ett vingspann på upp till åtta meter. Man har dock hittat fossil från en nästan dubbelt så stor flygödlor, med en beräknad vingsbredd på 12 till 14 meter mellan vingpetsarna. Fossil från denna luftens jätteödlor har hittats i Nordamerika och daterats till 65-70 miljoner år, ungefär samtidigt med Pteranodon. Och kanske var det från denna Quetzalcoatlus som några paleontologer nyligen hittade omkring 400 fotavtryck - ca 35 cm långa - i Korea. Flygödlor fanns dock i en mängd olika storlekar, de mest kända av de mindre, pterodactylus, var ungefär lika stora som trastar eller måsar i storlek och är daterade till 150 miljoner år.

Unik vingkonstruktion

Mycket har diskuterats kring de större flygödlorna, hur det över huvud taget var möjligt för dessa att lyfta och hålla sig uppe i luften. Den kanske bäst underbyggda förklaringen är tanken att det kanske var ett högre lufttryck då dessa levde, som skulle gynnat deras flygkonst bättre. Det är en teori som i första hand förts fram av skapelsetroende forskare. Flygödlornas vingar bestod av tunn hud, som från

kroppen spändes ut av det starkt förlängda fjärde fingret, de övriga fingrarna var fria men korta. Benen var ihåliga och tunna.

Man har till och med hittat en flygödla, daterad till 250 miljoner år, med helt unik vingkonstruktion jämfört med både utdöda och levande djur. Flera fossil av denna "Coelurosaurus jaekeli" har hittats djupt ned i lagren i några övergivna, tyska koppargruvor. Detta får evolutionsforskarna att fundera över vilka märkliga steg evolutionen tog i flygkonstens första dagar, eftersom vingkonstruktionen tycks varit så totalt annorlunda mot den hos andra, både utdöda och levande djur. Men för skapelsetroende blir det ännu ett bevis på den otroliga mångfald som finns och har funnits i skapelsen. Och att det kanske i forntiden ofta fanns ännu större komplexitet hos olika slags djur än vad det finns idag.

Fåglarna - sentida dinosaurier, eller...

När det gäller fåglarna har man, allt tal till trots om urfåglar och om hur dinosaurier utvecklats till fåglar, inte heller här hittat någon mellanform. Den berömda "urfågeln" (Archaeopteryx) befanns vara en vanlig fågel med några speciella särdrag. Många skulle kanske idag hänvisa till några av de fossilfynd som under den senaste tiden grävts fram i Kina, och fått stora rubriker som "befjädrade" dinosaurier. Men här är forskarna långt ifrån eniga om vad man egentligen hittat. I vissa fall tror exempelvis några av forskarna att det rör sig om marklevande fåglar, och i andra fall att det som bedömts vara fjädrar endast verkar vara några stela, tunna filament. Likt de filament som förstärker musklerna hos en del nu levande djur.

Och när National Geographic hösten 1999 slog upp en stor artikel om det ovedersägliga beviset för fåglarnas

Kolibrierna har en oerhört avancerad flygteknik. De kan flyga obehindrat i alla riktningar och vingslagshastigheten är enorm, 50 slag per sekund hos de minsta arterna. (Foto: Mats Molén.)

utveckling från dinosaurierna, visade sig snart denna "Archaeoraptor" vara en ren förfälskning. Någon hade upptäckt att välbevarade fågelfossil, helst med långa svansar, ger jättebra priser på svarta börsen. Denne någon limmade ihop en bit dinosauriefossil med ett fågeldito och smugglade ut det från Kina. Skarpögda forskare avslöjade snart det hela, men ivern att hitta en liknande mellanform lägger grunden både för den typen av försök och artiklar likt den i National Geographic, som hann att publiceras innan bluffen avslöjades.

Skapade att flyga

Fåglar indelas numera som regel i tre stora huvudgrupper, pingvinerna, de så kallade strutsartade fåglarna och sedan en grupp med alla övriga, vilka i regel har flygförmåga. Hos strutsartade, som inkluderar vår tids största fåglar och många utdöda jättefåglar finns ingen bröstbenskam. Hos de flygkunniga fåglarna utgör bröstbenskammen fäste för en del av vingarnas flygmuskler.

Hos de flesta fågelgrupper speglas deras anatomi helt av deras förmåga att flyga. Så har exempelvis lillhjäran, som är viktig vid manövrering och koordination under flygningen, fått mycket stor plats. Vidare har de troligen

gen det mest utvecklade andningssystemet av alla djur, och vissa fågelarter kan till och med flyga på extrema höjder, där luften är starkt förtunnad. Skelettbenen är lätta och ihåliga, och vingarna har en unik konstruktion. Där är det inte hudveck utan fjädrar, som bildar de bärande ytorna. Dessa specialiserade hudbildningar, som är så karakteristiska just för fåglar är enligt många evolutionsforskare avancerade kräldjursfjäll. Men, precis som Nationalencyklopedin uttrycker det, finns det "inga säkra bevis i form av fossila övergångsformer". (I den biologibok som för närvarande används vid många av landets högstudier -

Biologi Spektrum, Liber utbildning 1995 - finns dock inte denna reservation, utan man skriver endast "Fjädrarna på vingarna och kroppen har utvecklats ur ödornas fjäll." Vilken högstadieelev kan förväntas gå till ett uppslagsverk för att kolla upp uppgifterna i sin lärobok? Även om samma lärobok ett par meningar tidigare skriver att fåglarna är "de enda som kan flyga". Det bör kanske i varje fall få de mest vakna och klartänkta eleverna att reagera.)

Kolibrier och kondorer

De fåglar som kanske är de mest kända för sin avancerade flygteknik är kolibrierna. Deras vingslagshastighet är enorm, över 50 slag per sekund hos de minsta arterna. Vingarna med dess fästen och närliggande muskler är mycket sinnrikt konstruerade, och gör att kolibrierna kan flyga obehindrat i alla riktningar, såväl uppåt och nedåt som framåt och bakåt. För att få tillräckligt med syre behöver bröstmusklerna en stark blodgenomströmning. Den allmänna uppfattningen, med utgångspunkt utifrån evolutionsteorin, är att kolibriernas hjärtvolymen ökat starkt i samband med att de utvecklats till en så energikrävande flygteknik. Man anser också att de efter hand lyckats

förstora den syrgasupptagande ytan i lungorna. Men det finns inga vetenskapliga fakta som visar på att allt detta är något som skett genom utveckling. Ingenting som pekar på att kolibriarnas hjärta och lungor inte var starka nog att klara av den avancerade flygtekniken, redan från första början.

Bland kolibrierna finns idag världens minsta fågel, av ungefär en humlas storlek. De största flygande fåglar, som man hittat fossil av, var stora kondorfåglar med en vingbredd på bortåt åtta meter mellan vingspetsarna. Fossil av dem är kända från mitten av eocen (ca 45 miljoner år enligt evolutions-teorin) i både Nya och Gamla världen, men de är så lika dagen kondorer att de klassificerats inom de nutida ordningarna. De största arterna av dagens albatrosser har en spännvidd på över tre meter, och har en flygteknik som till fulländning drar nytta av skillnaderna i vindens hastighet nära havsytan respektive högre upp.

Skillnaden i storlek mellan kolibrier och dessa senare fågelarter är nästan hisnande, och vi vet alla vilka otroliga variationer det finns däremellan, inte bara då det gäller storleken utan också beträffande levnadsmönster, former, färger etc. Och givetvis också i flygteknik. Och kanske fanns det ännu mer variationer i det förgångna, även om det inte innebär att all den artrikedom vi ser omkring oss idag fanns med från första början, utan förmodligen uppkommit genom mikroevolution. Som exempelvis Darwins berömda finkar med sina 125 nutida arter, eller 175 ugglearter och 350 olika slags papegojor.

Utveckling eller utdöende?

Allt fler fynd av fossila fåglar, med nutida fåglars kännemärken, dyker nu upp allt djupare ner i de fossila sedimentlagren. (Som bekant tolkar skapelsetroende forskare och evolutionsforskarna fossilfynden på lite olika sätt. Medan evolutionsforskarna tolkar in i vilken ordning som (i detta fallet) fåglarna, utvecklades och levde, så ser skapelsetroende på lagerföljden som den ordning som djuren dog och begravdes i.) Som exempelvis Aspavaris från Mongoliet, som kallats

Fladdermusens flygförmåga är uppbyggd på ett helt annat sätt än fåglarnas. Mellanformerna lyser med sin frånvaro också för fladdermössen. (Foto: Paul Annala.)

för den "bäst bevarade släktingen till moderna fåglar" som man hittat på ett sekel (i den evolutionära tidskalan daterad till 80 miljoner år).

Men en del av de fossila fåglar man hittat skiljer sig en del från de fåglar som lever idag. Det är flera, ganska udda fåglar som både anatomiskt och dateringsmässigt är svåra att placera inom det evolutionära fågelträdet. Många evolutionsforskare tror ju som bekant att fåglarna utvecklats från dinosaurier och att de sedan utvecklades från primitiva till mer avancerade fåglar. (Men det finns också en grupp forskare som tror att både fåglar och dinosaurier utvecklats från en tidigare förfader, var för sig.) Men de variationer man funnit bland fossilen behöver nödvändigtvis inte tyda på en avancerad utveckling, utan bara på en stor mångfald bland fåglarna. De arter som idag är utdöda kanske inte är försvunna därför att de övergick i andra former, utan kanske dog ut av olika anledningar, exempelvis genom klimatförändringar.

Om vi ser från den skapelsetroendes perspektiv, att även urtidens fåglar levde tillsammans med människan kan vi kanske anta att en del av dessa fåglar dog ut genom människans påverkan. Det är ju tyvärr något som vi vet har skett ganska nyligen i historien. Ett av många exempel är den amerikanska vandringsduvan, där människans rovjakt förorsakat att en art dött ut. Ifrån stora skaror upp emot ett par miljarder blev duvorna allt färre inom loppet av ett sekel. De sista dog i början av 1900-talet.

Fladdermusen - det flygande däggdjuret

Långt senare än fåglarna skulle så till sist fladdermössen, vårt enda flygande däggdjur, ha förvärvat sin flygförmåga. (Ej att förväxla med glidflygning, som är något helt annat.) Fladdermusens vingar består av tunna, dubbla membraner av skinn, som hålls utspända av fladdermusens fyra långa fingrar. När fladdermusen vilar, i sitt berömda upp och nedvända läge, fälls vingarna ihop och flyghuden vecklas samman. Den utvidgade bröstkorgen är ovanligt fast, och de breda revbenen är delvis sammanvuxna vilket gynnar flygmuskulernas funktion. Liksom hos fåglarna är bröstbenet försett med en mittkam som fäste för muskler.

Inte heller här har man hittat några mellanformer från någon tilltänkt förfader. I "Djurens värld" förklarar man detta med att "...de nämnda tunna skelettdelarna tydligen förstörts så fullständigt under årtusendenas påfrestningar...". Ändå finns det så välbevarade fossil att man kan se flyghuden. I sin bok "Evolution: A Theory in Crisis" ifrågasätter forskaren Michael Denton Darwins teori om hur fladdermusen gradvis kunnat utveckla sina vingar och sin flygförmåga från ett djur som kunde glidflyga. Och om så var fallet, undrar Denton, varför skulle något djur offra sina fullt fungerade armar med vars hjälp den kunde glida smidigt fram genom luften, till förmån för primitiva vingar som bara tillät mycket begränsade förflyttningar? Vilket måste varit fallet, under en fas av utvecklingen, om vi accepterar att den skett gradvis. Och skulle en sådan varelse med ofunktionella händer och halvutvecklade vingar överhuvudtaget fungera? Frågan känns berättigad, inte minst med tanke på att evolutionen sägs gå ständigt framåt, från sämre funktioner mot bättre.

Fladdermusens förfader?

Alla fladdermöss har hittills förts till samma däggdjursordning, Chiroptera. Man har utgått från att både små och stora fladdermöss utvecklats från en gemensam, marklevande förfader. Ett antagande som bygger på ganska lösa

grunder eftersom man aldrig funnit några indikationer på denna utveckling bland fossilen, varken då det gäller armarnas utveckling till vingar, eller några andra av fladdermössens många anpassningar till sin fantastiska flygförmåga.

Den senaste tidens forskningsresultat uppvisar alltfler skillnader mellan småfladdermössen och flyghundarna. Forskarna frågar sig därför om det rör sig om två separata grupper som har utvecklats vid två olika tillfällen. Även här talar man om konvergens, som vi nämnde om i början av artikeln, även om många ställer sig frågande till detta. Detta på grund av att fladdermöss är så pass ovanliga att "det verkar föga troligt att ens evolutionen" skulle klara det, som någon uttryckt det i en artikel i Science. En av de stora överraskningarna är att man i hjärnan hos flygande hundar upptäckt strukturer som är unika för apor, vilket får forskarna att förespråka en gemensam förfader till apor och flygande hundar. Alltmedan de små fladdermössen skulle ha utvecklats för sig. (I förlängningen skulle det göra oss människor och flygande hundar till nära släktingar.) Men man har också funnit, genom DNA-analyser, att det finns en familj småfladdermöss som är mer lik storfladdermössen än övriga småfladdermöss. Så frågan om fladdermössens utveckling blir alltmer komplex.

Om man till varje pris behöver någon förfader, blir det onekligen lite komplicerat. Liksom i många andra fall blir evolutionshistorien alltmer komplex ju längre forskningen framskrider. Kan man däremot acceptera att fladdermössen skapats fullt färdiga från början, med fina anpassningsmöjligheter för olika klimat och levnadsvillkor, är det lite lättare att förstå att uppbyggnaden och utrustningen hos olika, både familjer och arter "korsar" varandra.

Hur uppkom flygförmågan?

Det blir också lättare att förstå hur något så unikt som möjligheten att kunna flyga förekommer hos fyra olika grupper, som för övrigt är så totalt olika varandra. Fyra grupper som inte heller evolutionsforskarna tror är närmare släkt med varandra. Även om det är en utbredd uppfattning att fåglarna

utvecklats från dinosaurierna, är det ingen som tror att det är från flygödlorna som de härstammar.

Francis Hitching (själv evolutionist) beskriver i sin bok "The neck of the giraffe, where Darwin went wrong" från 1982 som ett av evolutionens mest anmärkningsvärda fakta om hur flygförmågan kunnat utvecklas separat och oberoende bland dessa från varandra så olika slags djur. Även om man tar till begreppet konvergens för att försöka förklara hur den uppkommit vid flera olika tillfällen, har ännu inget riktigt svar presenterats på den här frågeställningen.

Precis som i många andra fall leder nya upptäckter till nya frågor, och att utvecklingsstegen bryts sönder snarare än att evolutionsteorin bekräftas. I enskilda artiklar i de vetenskapliga tidskrifterna kan man ofta läsa att "evolutionshistorien måste skrivas om" på grund av nya fossilfynd eller andra rön inom forskningen. Det gäller inte minst de tämligen nya studierna inom molekylärbiologin. Men ser man till forskningen och undervisningen i stort så händer det just inte så mycket, efter det att enskilda forskare publicerat sina rapporter. Inte minst i olika typer av läromedel presenteras fortfarande olika slags evolutionsträd med en given förfader i grunden, som om det inte fanns några som helst frågetecken eller oklarheter omkring det hela. Nog borde det finnas större anspråk på sanningen kring faktauppgifter och på respekten för studeranden, varhelst inom vårt undervisningsväsende de befinner sig, att de har förmåga att ta till sig frågetecknen. Och inte alltid låta dem utslätas till utropstecken.

Källor:

- Aldhouse P "It's the Early Bird that Fits the Bill" 1995 New Scientist vol 148 21 okt sid 19.
- Barnett A "Were Aussie birdes first to sing?" New Scientist 1997 vol 154 28 jun sid 15.
- Denton M "Evolution: A theory in crisis", Burnett Books London 1985.
- Djurens värld, Förlagshuset Norden AB Malmö 1968-1973.
- Drevis D 1993-94 "Dragonflies: designed to dart" Creation Ex Nihilo vol 16 nr 1.
- Fenton & Fenton "The Fossil Book", Doubleday 1989.
- Hecht J 1993 "Insects are immune to mass extinctions" New Scientist vol 139 aug sid 15.
- Hou L et al "Early Adaptive Radiation of Birds; Evidence from Fossils from Northeastern China" 1996 Nature vol 274 15 nov sid 1164 - 1167.
- Hitching "The neck of the giraffe, where Darwin

went wrong", 1982.

Hoffmann H 2000 "Messel – Window on an Ancient World" National Geographic vol 197 nr 2 sid 34-51.

Nationalencyklopedin Bokförlaget Bra Böcker AB 1998.

National Geographic 1999 vol 196 nov sid 99-107 och 2000 vol 197 "Forum".

Nature 1998 vol 396 nov 5 sid 29-30, 2000 vol 403 sid 687, 689-690, vol 404 sid 541, 696 och 405 sid 992.

New scientist 1997 vol 156 nov 1 sid 20, 2000 vol 165 jan 29 sid 12, febr 19 sid 12, vol 168 nov 18 sid 25 och nov 25 sid 27.

Science 1991 vol 253 sid 36, 1997 vol 278 okt 24 sid 596-597, nov 14 sid 1229-1230, 1267-1270, 2000 vol 288 sid 238-239 och 2002 vol 296 sid 445-446.

Wuethrich B "How reptiles took wings" 1997 Science vol 275 7 mars sid 1419. □

Kloning ger defekter

I an Wilmut, medskapare av det klonade fåret Dolly publicerade en översikt av världens alla klonade djur i början av maj i år. Han skriver att var och en av dem är genetiskt och fysiskt defekta på något sätt, t ex hjärtdefekter, fetma, utvecklingssvårigheter, lungproblem och dåligt fungerande immunsystem. En 51 dagar gammal kalv dog plötsligt pga oförmåga att producera vita blodkroppar. Ett 12 dagar gammalt klonat lamm var tvunget att slaktas då musklerna runt lungorna var abnormt tjocka. Wilmut tror att methylmolekyler som fäster sig vid DNA:t, är radikalt annorlunda i celler från vuxna individer jämfört med sådana i sperma.

Är kloning etiskt riktig? Answers in Genesis har en Fråge- och svarssida på sid webbsida:

<http://www.answersingenesis.org/home/area/faq/cloning.asp>

Red

Sökes:

Fem säljare, som kan kämpa lite i början och har internationella kontakter, med vision att få in medel till olika kristna ändamål.

För mer info, ta kontakt med Matstel@swipnet.se

Den kristna tron och utvecklingsläran

VESA ANNALA

I kristna tidningar får man då och då läsa om den kristna kyrkans kräftgång i Sverige (nu senast i Nya Dagen den 24 maj i artikeln "Utrotningshotad" av Daniel Grahn). Olika förklaringar lyfts fram, men sällan får man läsa om hur den kristna trons tillbakagång i Sverige kan förklaras utifrån den materialistiska vetenskapens och utvecklingslärans dominans i samhället. Denna artikel försöker påvisa detta samband och ge förslag till åtgärder i syfte att skapa förutsättningar för den kristna trons

Förra året gav Bokförlaget Nya Doxa ut en bok med titeln *Världsbild och mening. En empirisk studie av livsåskådningar i dagens Sverige*, författad av forskare från Uppsala, Stockholms och Lunds universitet med professor Carl Reinhold Bråkenhielm som redaktör. I boken finner man många intressanta uppgifter som direkt är relevanta till min frågeställning här.

Svenskar tror på evolution

Boken klargör bl a att ca 70% av svenskarna tror på någon form av evolution, dvs att människan härstammar från djur. 50% (57% av män och 44% av kvinnor) tror på en slumpmässig och 19% (av både män och kvinnor) på en "målinriktad" evolution. 66% (71% av män och 62% av kvinnor) har instämt med påståendet att "det som i dag verkar oförklarligt kommer en gång att kunna förklaras av vetenskapen". 48% (52% av män och 44% av kvinnor) instämmer med påståendet att "Ju mer vetenskapen framskrider, ju svårare blir det att tro på en Gud som skapat världen".

Siffrorna ovan talar sitt tydliga språk. En stor majoritet av människor i Sverige tror på vetenskap och evolution. Hälften av befolkningen anser att vetenskapens framskridande gör tron på Gud som skapare svår.

Skolor och massmedia

Hur har denna situation uppkommit? Svaret är enkelt. Utvecklingslärans ensidiga dominans i skolan och massmedierna under de senaste årtiondena har haft en djupgående effekt på människors föreställningsvärld. I skolor

får barn och ungdomar veta att evolution är en "sann" förklaring för vårt eget ursprung. I den vetenskapliga korrekthetens namn propagerar massmedierna för evolutionismen, och de som inte accepterar darwinismens och utvecklingslärans förklaringar för livets och människans uppkomst stämplas som "fundamentalister" och förpassas utanför det etablerade samhället. Evolutionisterna har inte varit sena att använda fundamentalistbegreppet i syfte att bli av med kritiken mot utvecklingsläran. Men hur hänger frågeställningen om utvecklingsläran och den kristna tron ihop?

I sin bok *Toward a New Philosophy of Biology* (1988) har utvecklingslärans "grand old man", Ernst Mayr beskrivit sju områden där utvecklingsläran har utmanat den kristna kyrkan:

- 1) tron på en oföränderlig värld (dvs skapade sorters oföränderlighet),
- 2) tron på en skapad värld,
- 3) tron på att världen har designats av en vis och god Skapare,
- 4) tron på en kosmisk teleologi (dvs att skapelsen är meningsfull och har ett specifikt syfte och mål),
- 5) tron på essentialistisk filosofi (dvs att alla skapade sorter har sin egen essens, som en manifestation av Guds idé och kan inte gå över till något annat),
- 6) tron på fysikernas tolkning av naturens kausala samband, och
- 7) tron på människans unika ställning i skapelsen.

Den centrala utmaningen

Den centrala utmaningen handlar

om design i naturen. Den kristna skapelseslärans mest grundläggande tanke har varit att skapelsen uppstod ur Skaparens hand designad för ett syfte. Charles Darwins tanke om det naturliga urvalet kom att utmana (ersätta) denna föreställning. Mayr skriver:

"När Darwin introducerade det naturliga urvalet ... gjorde han detta för att ersätta övernaturlig design."

Darwin skriver själv:

"Det gamla argumentet från design i naturen så som det har formulerats av [William] Paley, och som tidigare verkade för mig vara så slutgiltigt, har förlorat sin styrka nu när lagen om det naturliga urvalet har blivit upptäckt."

Naturligtvis har inte evolutionisterna varit sena att dra konsekvenserna av Darwins arbete. Filosofen Daniell Dennett skriver:

"Friedrich Nietzsche såg... ett kosmiskt budskap i Darwin: Gud är död. Om Nietzsche kan kallas för existentiellismens fader, tjänar Darwin i så fall titeln farfar."

Den engelske evolutionsbiologen Richard Dawkins lär ha sagt att Darwin gjorde det möjligt för människor att kunna bli intellektuellt fulländade ateister.

Kyrkans största utmaning

Resonemanget visar att den kristna kyrkans genom tiderna största utmaning utgörs av utvecklingsläran. Många kristna teologer har dock försökt balansera mellan utvecklingsläran och den kristna skapelsetanken. De mest extrema har gått så långt att de har identifierat det darwinistiska urvalet

med Gud. R W Borhoe t ex skriver att det "inte har någon större betydelse vad vi kallar den [kraften som skapade jorden och livet], naturligt urval eller Gud, så länge vi bara är medvetna om den som den inför vilken vi böjer vårt huvud".

När man resonerar på detta sätt har man inte riktigt tagit på fullt allvar vad bl a Darwin, Mayr, Dennet, Dawkins och många fler säger. Utvecklingsläran och kristen skapelsetro är varandra uteslutande koncept. Den ena utgår från en intelligent Gud som Skaparen. Den andra förespråkar naturalistiska processer och hävdar att dessa processer har skapat vår värld. Andliga ledare (de som försöker balansera mellan skapelsetanken och utvecklings-tanken) har hamnat i en återvändsgränd där man inte längre kan säga vad man ska tro på och vad som är sant. Bara vetenskapsmän/kvinnor samt troende tycks ha hållit fast vid föreställningar om vad som är vetenskap och vad som är sant. Nobelpristagaren Steven Weinberg skriver:

Religiöst liberala är i viss mening även i anden ännu längre borta från vetenskapsmännen än vad fundamentalister och andra konservativa är. Konservativa i likhet med vetenskapsmän kan säga dig att de tror på vad de tror därför att det är sant snarare än att detta gör dem goda och lyckliga. Många religiöst liberala tycks tänka att olika människor kan tro på olika och varandra uteslutande saker utan att någon av dem har fel så länge deras tro 'fungerar för dem'...

Wolfgang Pauli blev tillfrågad en gång om han tyckte att en särskilt illa genomtänkt uppsats i fysik var fel. Han svarade att ett sådant omdöme skulle vara alldeles för snällt – uppsatsen hade inte ens fel. Jag tycker att religiöst konservativa har fel i det de tror på, men de har inte glömt vad det verkligen betyder att tro på någonting. *De religiöst liberala tycks vad jag kan förstå inte ens ha fel.* (Dreams of a Final Theory, Vintage, 1993, s. 205-206).

Weinbergs ord borde väcka alla kristna till insikten om att man inte kan halta på båda sidor. Det finns inget

Alla kyrkliga ledare måste ta evolutionismens påståenden på allvar. Pastors- och prästutbildningar måste utbilda i frågan. de kristna friskolorna bör följa upp läroplanens uppmaning till mångfald i undervisningen och ta upp skapelsetrons förklaring till vårt ursprung som alternativ till evolutionsläran. Det bör naturligtvis också lärare i den allmänna skolan göra. (Ill.: Corell/EÖ)

gränsland mellan att Gud är och att gud icke är, mellan gudomlig skapelsegärning och naturalistisk evolution. Gud är inte en Gud som frambringade levande organismer genom darwinistiska mekanismer (misslyckande, lidande och död). Gud - i varje fall inte den Gud som Bibeln vittnar om - har inte heller förvandlat aplika djur genom en evolutionistisk process till sina egna avbilder.

Vad kan man då göra?

Här kommer några förslag till åtgärder:

1. Alla kyrkliga ledare måste ta evolutionismens påståenden på fullt allvar. När evolutionisterna hävdar att de kan förklara alltingens uppkomst med hjälp av naturalistiska processer utan Guds medverkan så menar de det!
2. Alla pastors- och prästutbildningar i Sverige måste utbilda blivande pastorer/präster och andra andliga ledare i grundläggande frågor som har med skapelsetro och utvecklingslära att göra. Att evolutionismen har blivit så dominerande i människors sinnevärld har ingenting med s k vetenskapliga fakta att göra utan evolutionisternas monopol i skolan och massmedier.
3. Alla kristna friskolor i Sverige

borde följa upp läroplanens uppmaning till mångfald i undervisning och ta skapelsetro (frågan om design i naturen) med i undervisningen som alternativ förklaring till utvecklingsläran. Barnen ska läras att förstå vad konflikten mellan utvecklingsläran och skapelsetron i grunden handlar om. När barnen är väl utrustade att möta evolutionismens föreställningar och påståenden längre fram i livet kan de behålla sin tro och ge rimliga (intellektuella och begripliga) förklaringar för sin tro på Gud och samtidigt hjälpa andra i skolan att inse evolutionismens svaghet och den kristna skapelsetrans överlägsenhet.

Som frukt av detta kommer vi att se verkliga omvändelser från ateism och evolutionism, nyandlighet etc till sann kristen övertygelse och tro.

Naturligtvis kommer det intellektuella etablissemang att kämpa hårt mot att åtgärd 2. och 3. inte blir förverkligade. Nu är det dags att visa den kristna trons och världsförklaringens överlägsenhet gentemot materialism/evolutionism.

Fördelen med åtgärds paketet ovan är att den kostar nästan ingenting i ekonomiska termer. Den kräver dock en nyorientering, lidelse för sanning, mod och styrka (att våga stå emot evolutionismens styrkedemonstrationer i form av vetenskapselitens (professors, filosofers, teologers), journalisters och andra yrkestyckares påhopp, samt målmedvetenhet.

Om åtgärds paketet förverkligas kommer vi att se (i ganska snar framtid) att trenden för den kristna trons tillbakagång vänder. Vi kommer att få se många människor bli omvända från ateism och evolutionism till tron. Även om den kristna tron alltid har varit 'småfolkets' tro på Gud i motsats till 'överhetens' tro på människan, kommer vi naturligtvis också att se några professorer och journalister och andra inflytelserika att omfatta tron och överge ateismen/evolutionismen. □

Målgrupp lärare och elever:

Skapelsetro – Intelligent Design

Två alternativ till utvecklingsläran

Vesa Annala

190 sidor storpocket

Recension av ERIK ÖSTERLUND

I ett land som Sverige där demokratins grundpelare, mångfald, och vetenskapens ideal, objektivitet och förutsättningslöst sanningssökande, ges stort värde borde skolan och utbildningen slå vakt om dessa omistliga värden. Våra barn och ungdomar är vår framtid. Det är deras rätt att få kunskaper också i djupgående tvistefrågor. Endast en öppenhet kan garantera frihet för sanningssökande. Låt oss slå vakt om denna dyrbara gåva.

Sista stycket i boken

Det som skolan förmedlar till våra barn formar deras livsförståelse, värderingar och ideal. En av demokratins grundläggande principer är mångfald. Mångfald innebär att man låter rivaliserande föreställningar, politiska ideologier och livsåskådningar komma fram. Den moderna skolan har dock misslyckats i en central fråga: i fråga om universums, livets och människans ursprung. Bara en idé förs fram, utvecklingsläran. Som argument sägs att utvecklingsläran är det enda vetenskapliga alternativet. Detta är dock inte sant. Det finns två alternativa förklaringsmodeller som använder vetenskapliga resonemang som stöd för sina argument, skapelsetro och intelligent design.

Vesa Annalas bok fyller ett stort tomrum då det gäller att ge just dessa två alternativa förklaringsmodeller utrymme och information väl anpassad för bland andra lärare och elever i den svenska skolan. Boken lämpar sig som fortbildningsmaterial för alla lärare, vare sig man tror på utvecklingslära eller skapelse. Den passar också som fördjupningsmaterial på högstadiet och som lärobok på gymnasiet. Faktum är att boken är ett måste för att skolan skall vara trovärdig som presentatör av olika uppfattningar i just ursprungsfrågor.

För en lärare som vill fördjupa sig

i ämnet skulle man kunna kalla det för feighet om man medvetet undviker boken. Ärlighet och ett sunt kritiskt sinne kräver att bokens argument och resonemang tas på allvar. Sen är det upp till envar att bestämma sig för vad man vill tro på. För det är det frågan gäller. Ursprungsfrågor är inte empirisk vetenskap utan resonemangen omkring dessa frågor bygger på antagna förutsättningar, som kan vara riktiga eller felaktiga.

Vad är vetenskap?

Boken inleds med en välbehövlig genomgång om vad vetenskap är för något. Utgångspunkten är Nationalencyklopedin, så ingen kan anklaga Vesa Annala för att vara partisk i sin beskrivning av vetenskapens karaktär. Tyvärr verkar det vara så att de flesta inte har klart för sig av vad vetenskap är för något. Det kan till viss del förklaras av att vetenskapen och forskningen inte har någon solklar allmänt accepterad definition. Vad vetenskap är debatteras faktiskt. Men huvuddragen är rätt klara.

Det är uppenbart att det finns vetenskap och vetenskap, dvs vetenskapen har olika villkor på olika områden. Och vetenskapen tar i princip inte fram den absoluta sanningen, egentligen aldrig, utan den visar på den mest troliga

förklaringen på olika saker, utifrån dagens kunskap. Vetenskapen resonerar sig fram till det den presenterar. Det som Vesa Annala pekar på och som man oftast inte har klart för sig, är att för att kunna resonera måste man också ha en utgångspunkt, ett ramverk inom vilket resonemanget går. Detta är något man förutsätter, s k metafysiska grundantaganden. Metafysiska kallar man dem eftersom de inte kan påvisas på vanligt vetenskapligt sätt. Naturalismen är en grundfilosofi som idag styr det mesta av den vetenskapliga forskningen och dess sätt att arbeta. Naturalismen förnekar alla andra kunskapsvägar än de inomvärldsliga. Det är en ateistisk och materialistisk filosofi och vetenskapen blir alltså en arbetsmetod med sådana förtecken. Det fungerar bra så länge man beskriver och förklarar de ting som finns till nu. Att välja naturalismen som grund för vetenskapen är alltså ett val man gör, utan vetenskapliga argument. Man gör valet innan man börjar arbeta vetenskapligt....

Ifråga om universums, livets och människans ursprung är den s k metodiska naturalismen minst lika spekulativ som religiösa världsförklaringar. Men det klargörs inte i våra läroböcker. I motsats till dagens situation där endast evolutionsmodellen lärs ut,

dessutom felaktigt som bevisad sanning, skriver den berömde vetenskapsfilosofen Karl Popper att "lärornas mångfald" och den kritiska diskussionen är den bästa garantin för kunskapens och vetenskapens framväxt.

Bokens innehåll

Innehållsförteckningen har följande kapitelrubriker

- Inledning
- Kunskap, vetenskap och vetenskaplig forskning
- Ursprungsfrågor: en historisk tillbakablick
- Varför undervisa i skapelsetro och intelligent design?
- Universums ursprung och ålder
- Livets och livsformernas ursprung
- Människans ursprung
- Floden, sediment och fossil
- Livsformernas avskildhet och design
- Skapelsemodellen
- Efterord
- Litteratur

Åldern och självmedvetandet

Vesa Annala visar klart att alla vetenskapliga åldersbestämningar, även de radiometriskas bara är gissningar. De bygger på antaganden som vi inte vet om de är riktiga. Beträffande universums ålder kan som exempel nämnas spiralgalaxerna existens. En spiralgalax inre delar roterar snabbare än de yttre armarna. Om universum är så gammalt som sägs skulle spiralarmarna för mycket länge sedan ha suddats bort i den ojämna rotationen. Ingen har på ett trovärdigt sätt försökt förklara spiralgalaxernas existens i förhållande till detta fenomen. Man kan inte bara "hoppa över" svårförklarade fenomen, eller det är kanske det man kan....

Det finns ingen definition av vad liv är för något. Hur kan man då ens försöka förklara hur det har kommit till, med en naturalistisk metodik?

Att tro på icke-personliga naturkrafters förmåga att skapa medvetande och självreflektion, människans unika drag, är naturligtvis en utsaga i samma kategori som skapelsemodellens hänvisning till Gud. Skillnaden är dock att vår erfarenhet talar för skapelsemodellen och mot den naturalistiska förkla-

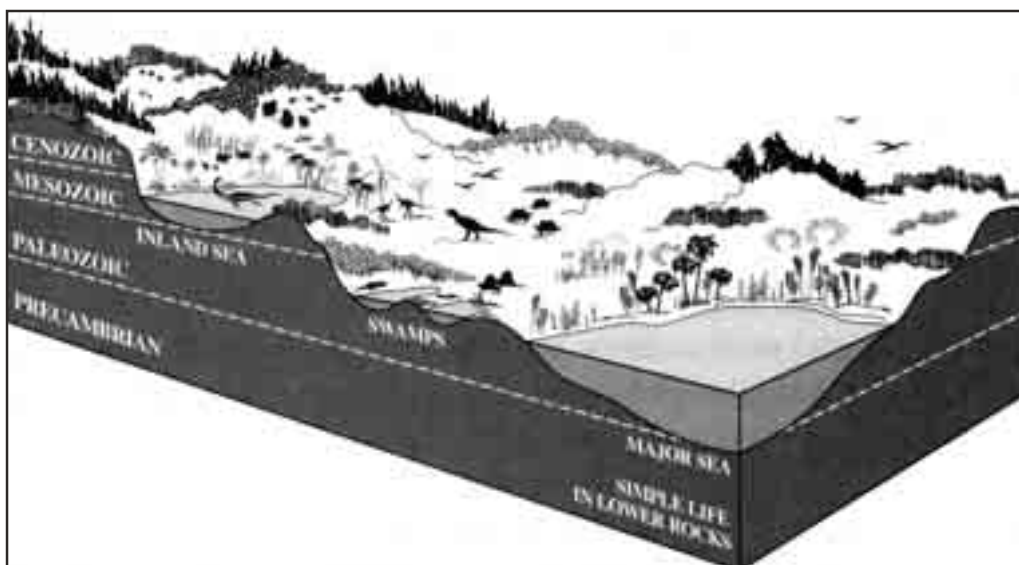

Illustration i boken som visar på hur fossilen avspeglar de olika varelsernas livsmiljöer och inte utvecklingsordning. (Ur Ariel Roths bok "Origins", 1998)

ringen. Det är endast i det mänskliga genetiska materialet det finns den beredskap som krävs för medvetande och språkets högst säregna och mycket komplexa egenskaper. Evolutionsmodellen har inget svar att ge till detta förhållande.

Katastrofer

Enligt flodmodellen, dvs katastrofartade händelser som format jordens geologiska sedimentlager, avspeglar fossilens ordning djurs och växters levnadsmiljöer före floden. Den största katastrofen i jordens historia är Noas flod, den s k syndaflo den. Händelsens katastrofartade natur gjorde dock att fossil ofta ligger i "fel" miljöer och ibland i "fel" ordning. Generellt gäller dock att däggdjuren ligger högre upp, strandnära och vattenlevande djur (fiskar) närmast och längst nere i avlagringar djur som levde i djupa hav (en illustration som finns i boken som publicerats från Ariel Roths bok Origins, 1998)

Darwin förutsade att huvudgrupperna av djur skulle bli fler och fler allteftersom tiden gick och fler olika slags djur utvecklas. Verkligheten är att de blir färre allteftersom tiden går. Fossil talar om död och förintelse, inte om liv och utveckling!

Mutationer och urval

Mutationer är en trollformel för evolutionsläran. Mutationerna skall bestå

med grundmaterialet för utformningen av nya slags djur, nya organ med nya funktioner, dvs ny information i det genetiska materialet som styr tillblivelsen av en individ. Ordet "art" är här ett missförstått ord i sammanhanget. Hur man förstår det ordet beror vad man menar med det, därför beskrivningen av nya organ med nya funktioner och ny genetisk information. Det är det som evolutionen skall frambringa. Observerade mutationer förstör befintlig genetisk information. Den kan fördubbla genpartier, men detta ger ingen ny information som ger nya funktioner. Mutationer förstör befintlig produktion av aminosyror som bygger upp proteiner, eller i bästa fall påverkar väldigt lite. I en del fall kan denna försämrade funktion åstadkomma fördelar i mycket speciella omständigheter, t ex den s k sickelcell-anemin, eller bakteriers resistens mot antibiotika. Men om situationen blir normal kan sådana individer inte konkurrera om livsutrymmet lika bra som icke muterade varelser.

Uppkomsten av nya slags djur med nya organ och funktioner har inte observerats genom någon som helst mekanism. Man kan inte dra för långtgående slutsatser av variationer inom ett genetiskt material, t ex olika näbbvarianter på finkar. Darwins finkar är fortfarande finkar.

Homologi, likhet mellan olika slags djurs organ och lemmar, skall enligt

utvecklingsläran visa på släktskap. Men det är endast en tolkning. En annan minst lika bra förklaring är att de olika djuren är skapade efter samma grundplan, eftersom det är en bra och fungerande grundplan. Vi skapar t ex bilar med fyra hjul eftersom det är en bra grundplan för fordon, vare sig det är racerbilar, tätortsbilar eller transportfordon. Den biokemiska forskningen har också visat att det inte är samma gener i olika organismer som har producerat de organ som senare i en fullvuxen individ kallas för homologa. Man har också funnit att de olika sk homologa organen inte har sitt ursprung i samma plats eller i samma cellgrupp på embryostadiet.

Uttrycket "naturligt urval" är egentligen en självmotsägelse. Endast en planerande intelligens gör ett val i avsikten att skapa och/eller förbättra någonting. Naturligt urval tillskrivs förmågan att välja, som egentligen bara tillhör intelligenta varelser, inte naturalistiska orsaker. Sådana saknar inneboende förmåga att välja. Evolutionsmodellens påståenden att naturalistiska slumpprocesser (mutationer och urval) skulle ha producerat komplexa, specifika och informationsrika organismer är bara en trosartikel. Skapelsemodellen med dess påståenden om design i naturen är dock förankrad i vetenskaplig forskning.

Vetenskapliga forskningsprojekt

Skapelsemodellen är ett vetenskapligt forskningsprojekt. Det är naturligtvis evolutionsmodellen också. Skapelsemodellen utgår ifrån det metafysiska antagandet att Gud finns. Evolutionsmodellen utgår ifrån att Gud inte finns.

Vilket är mest logiskt, att universum är rationellt och begripligt eftersom det skapats av en intelligent och rationell Gud, eller på grund av att det kommit till genom irra-

tionella och mållösa slumpprocesser? Båda modellerna har problem, det skall ingen förneka, men om det inte fanns några problem, då skulle det inte finnas skäl kvar för forskning för att lösa dessa problem. Vilken modell är mest logisk och svarar upp bäst mot de fakta (verkliga sådana) som kan visas upp? Ja, vad är fakta och vad är tolkningar? Det tar Vesa Annala upp också.

Moral och etik

Utvecklingsläran leder till svåra moraliska frågor. Vad är det t ex för fel med våldtäkt utifrån ett darwinistiskt perspektiv? Hur kommer det sig att människan medvetet väljer att göra det som är ont? Varför betar sig djuren illa? Skapelsemodellen svarar med att människans syndafall är orsaken. Människan har blivit fånge i sin egen ondskas, inte bara människan utan hela naturen. Här har tron på Guds förmåga genom Jesu verk en lösning på detta. Det tillhör naturligtvis klart och tydligt trons område.

Människor och djur är inte lika på

det moraliska och etiska planet. Det är bara människor som ställs inför rätta för de brott de begår. Hundar, katter, schimpanser, råttor, hästar etc drar aldrig varandra inför "hunddomstolar", "kattdomstolar", etc. Inte ens vi människor drar hundar inför domstol om de biter andra hundar eller människor. De farligaste avlivar vi. Det är hundägaren, människan, som får stå för sin hunds "illgärningar".

Godhet och ondskas

Skapelseordningens ursprungliga godhet, "allting var mycket gott", gör det möjligt för människan att uppleva skönhet i naturen och i sina medmänniskor och i deras liv. Dessa egenheter i människan och skapelsen är Skaparens goda gåvor.

Människans nuvarande liv och livsvillkor kantas dock av förvirring, sjukdom, ondskas och död, men också av kärlek, godhet, omtanke och liv. Denna mörk-ljusa och förvirrade, men verklighetstroga bild av verkligheten är någonting vi får lära oss att leva med. Här har skolan en stor uppgift. □

Vill du ha grundläggande kunskaper i ursprungsfrågor?

I så fall är Vesa Annalas nya bok *Skapelse, intelligent design: två alternativ till utvecklingsläran* den bok du har sökt!

På ett kortfattat och begripligt sätt med hjälp av illustrationer förklaras grundläggande frågeställningar som har med ursprunget att göra.

Ämnen som Vad är vetenskap? och Vad är vetenskaplig forskning? diskuteras. Universums, livets, livsformernas och människans ursprung tas upp. Varför är skapelsemodellen och designteorin överlägsna utvecklingsläran som ursprungsmodeller?

Bokens utgångspunkt är undervisningen i ursprungsfrågor i skolan. Boken vill erbjuda ett alternativ till av utvecklingsläran dominerad undervisning.

Med hjälp av exempel från skolböcker visas hur vilseledande vetenskapliga resonemang används i syfte att övertyga ungdomar om utvecklingslärans "sanningar". Varje kapitel (nio kapitel) följs av några (öppna) diskussionstrågor. Syftet med frågorna är att stimulera tänkandet!

En måste-bok för föräldrar som har barn i skoleldern.

Ny bok av Vesa Annala!

Pris: 185:- (porto tillkommer)

Beställ från:
Artus, c/o Annala
Fjällabergsv 12, 517 96 Hultafors
Tel 033-299021. E-post: vesa.annala@telia.com

De höga åldrarna i Första Mosebok

Del 2: Var finns spåren?

LARS-ÅKE NYBERG

I den första artikeln i den här serien konstaterade vi att det finns tecken som tyder på att de höga åldrarna i Första Mosebok trots allt inte är biologiskt omöjliga och att det även finns andra antika historiska källor utanför Bibeln som nämner höga åldrar. Men vi ställde oss också en kritisk motfråga: Om det nu verkligen är så att människor en gång i tiden levde i närmare 1000 år, men att den livslängden sedan av någon anledning sjönk till mindre än en tiondel på bara några sekel, borde inte det då hade satt mycket djupare spår i människans historia än några korta - och dessutom redan vid vår tideräknings början ifrågasatta - noteringar i några av antikens historieböcker?

i konstaterade att det är i kultur och trosföreställningar som vi skall leta efter spår av sjunkande livslängder och det är det vi skall göra i den här artikeln.

Ett tankeexperiment

För att bättre se vad det är vi borde leta efter, skall vi utgå ifrån ett tankeexperiment, där vi försöker följa vad som hände de första seklen efter Noas flod, här kallad endast floden. Eftersom det är just ett tankeexperiment, så är bevisvärdet lågt och varje punkt kan avfärdas som ren spekulering, men syftet är inte att bevisa en teori, utan att formulera en hypotes. Vi är på jakt efter vad som *skulle kunna vara* avtryck i historien, inte vad som bevisligen är avtryck i historien.

För att kunna genomföra tankeexperimentet behöver vi göra några antaganden. Det första antagandet är att Sems släkt (ända ned till Jakobs son Josef) är representativ för mänskligheten, både när det gäller livslängd och ålder för faderskap - med några få undantag. Åldern för faderskap varierar mellan 29-45 år (de flesta strax över 30) för alla generationer efter Sem, utom för fyra: Tera, Abraham, Isak och Jakob. I Abrahams och Isaks fall finns det tydliga tecken i Bibeln på att de var onormalt gamla och det antyder att detsamma gällde för Tera. Därför är det rimligt att anta att det bland *övriga* befolkningen fanns ytterligare en generation mellan Teras och Abrahams generation, ytterligare två mellan

Abrahams och Isaks och ytterligare en mellan Isaks och Jakobs, liksom mellan Jakobs och Josefs¹. Det är med detta som utgångspunkt vi skall göra vårt tankeexperiment.

Redan av fig 3 kan vi se fem olika faser i nedgången av livslängd, där varje fas spänner över flera decennier - eller rent av sekler - och där vi kan förvänta oss rätt olika reaktioner i de olika faserna:

1. Den första tiden efter Floden, när inga tecken på kortare livslängd syns och där inte ens någon dör av ålderdom.

2. När Pelegs generation börjar åldras i förtid.

3. När Pelegs och de närmast följande generationerna dör i förtid.

4. När ett fåtal långlivade människor lever tillsammans med kortlivade - som varit kortlivade i flera generationer.

5. När den sista långlivade generationen dött ut men minnet av de långlivade generationerna lever kvar i folks medvetande.

Vi skall titta lite närmare på var och en av de här faserna.

Fas I: Guldåldern

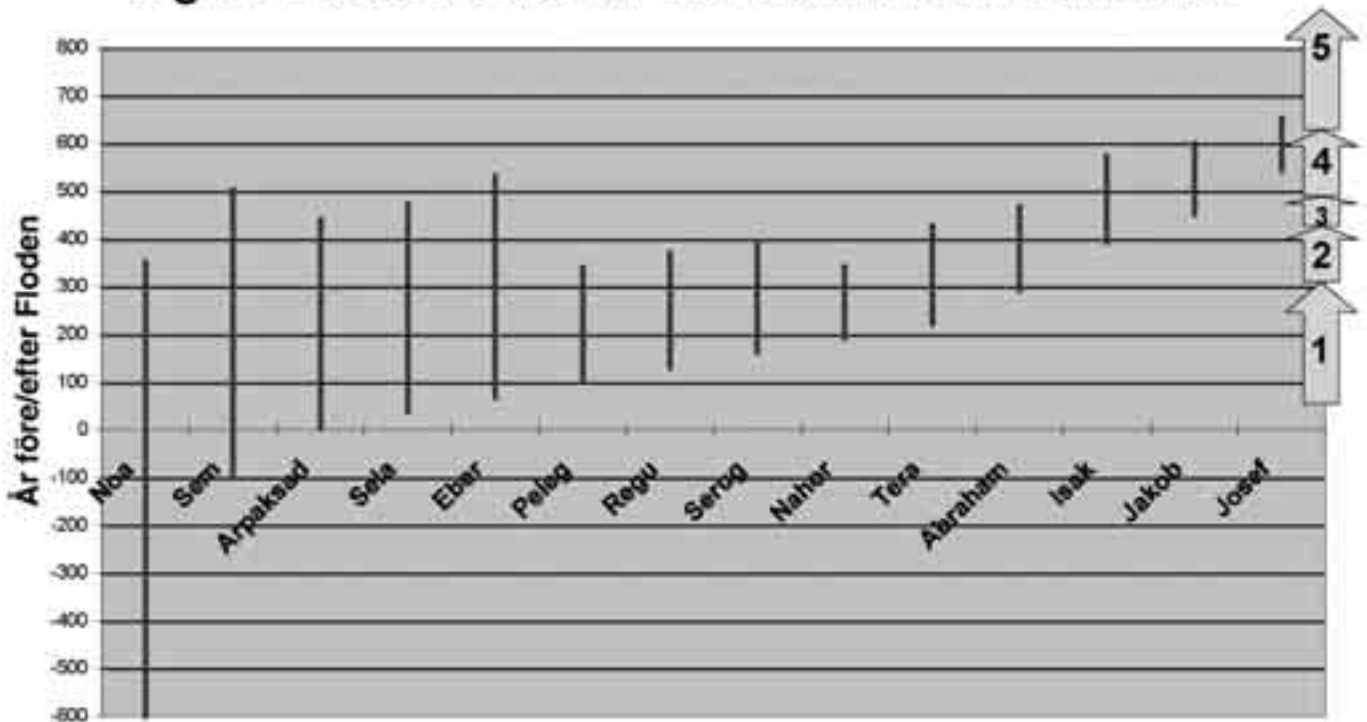
Om vi tar en titt på fig 3 igen så ser vi att det går 340 år innan någon dör av ålderdom. Under en stor del av den tiden var det rimligen inte någon som anade att människors livslängd hade förkortats, men när upptäckte man att något inte stod rätt till? Eller med andra ord: när började man märka tendenser till tidigt åldrande bland de yngre

generationerna? För att kunna svara på den frågan måste vi först ha en uppfattning om när i livet åldrandet brukar märkas. Idag, när medellivslängden ligger kring 80 år, kan vi lite grovt säga att åldrandet börjar märkas runt 50 och någonstans runt 60 börjar medelåldern mer påtagligt glida över i ålderdom. Om vi utgår ifrån att det förhållandet - 50/80 - gällde även för den tidens människor, så skulle de första tendenserna till tidigt åldrande ha märkts när Pelegs generation var runt $50/80 \times 239 = 149$ år och Nahors generation runt $50/80 \times 148 = 92$ år. Det betyder i så fall att vi hamnar runt år 250 respektive 285 e.f. ("efter floden"). Gör vi samma räkneoperation för Sems och Arpaksads generationer (barn och barnbarn till Noa) så hamnar man i båda fall på 270-280 e.f. efter floden. Regus generation (den efter Peleg) hamnar runt 280 e.f. och alla andra kommer på andra sidan år 300 e.f.

Vi skall alltså tänka oss in i situationen att 250 år efter floden går, utan att någon vare sig åldras eller dör. Ingen hade under den här tiden någon anledning att tro att livslängden var på väg att förkortas.

Finns det några tecken som tyder på att det funnits en sådan period i historien? Ja, i såväl grekisk som nordisk mytologi berättas om Guldåldern. I den grekiska mytologin är Guldåldern en tid "då gudarna och människorna ännu inte levde åtskiljda, ... den tid som föregår kriget mellan Kronos, med titanerna på sin sida, och Zeus,

Fig 3 : Patriarkernas liv i förhållande till varandra

med Olympens gudar på sin”². På den tiden levde människor och gudar tillsammans på ett fält vid Mekone, nära Korinth i Grekland och ”(p)å den tiden förblev människorna unga, deras armar och ben var oföränderligt desamma som de varit från begynnelsen... Efter århundraden, ja, kanske efter myriader år, fortfarande desamma som i blomman av sin ålder, somnade de in”.³

I den nordiska mytologin är Guldåldern den period då nornorna - de som spinner livets tråd - ännu inte hade flyttat in i Asgård och Tiden visserligen fanns, men asagudarna fortfarande inte var bundna av den och följdaktligen var evigt unga.⁴ ”Så snart dessa kommit till Asgård upphörde de unga gudarnas tidlösa tillvaro under guldåldern. Från det ögonblicket kunde deras åldrande endast fördröjas [med hjälp av Iduns äpplen]... När nu Tiden och Ödet hade kommit till Asgård måste en följd av händelser äga rum en efter en till domens dag. Ingenting kunde förhindra det oundvikliga slutet.”⁵

I och för sig kan man fundera på om Guldåldern verkligen är ett minne av den första tiden efter floden, eller om det snarare är ett minne av tiden före floden - eller rent av Edens Lustgård. Med tanke på att Guldåldern inte i någondera fallet slutar med en flod, är det dock en rimlig gissning att

Guldåldern i så fall återspeglar en blandning av minnen från människans första tid, alltifrån Eden till de första generationerna efter floden..

Fas 2: Tendenser till åldrande

Under andra halvan av 200-talet e.f. märker man alltså tendenser till åldrande hos delar av befolkningen - och då inte alls bara de äldsta delarna. Vi konstaterade i vårt räkneexempel ovan att Pelegs generation (och därmed också de båda efterkommande: Regu och Serug, som blev ungefär lika gamla) borde ha börjat upptäcka sitt tidiga åldrande när de var ungefär i 150-årsåldern, alltså när de bör ha förväntat sig att ha 5/6 av sitt liv kvar.

Finns det några tecken som tyder på detta?

Greken Hesiodos berättar att efter Guldålderns generation människor levde Silverålderns generation. Om den har han inte mycket positivt att säga, utan berättar att ”Den var inte alls som det gyllene släktet till vare sig kropp eller själ. Ett barn fick uppfostras hos sin mamma i hundra år, en fullkomlig dumbom, som lekte barnsligt i sitt eget hem. Men när de var fullvuxna och verkligen hade kommit upp i sina bästa år, så levde de bara en kort tid i sorg på grund av sin dåraktighet...”⁶ Hesiodos förakt

för Silverålderns människor känner knappast några gränser, men det är värt att tänka på att Hesiodos levde långt senare och i en generation som i bästa fall kunde hoppas på att bli 70-80 år.

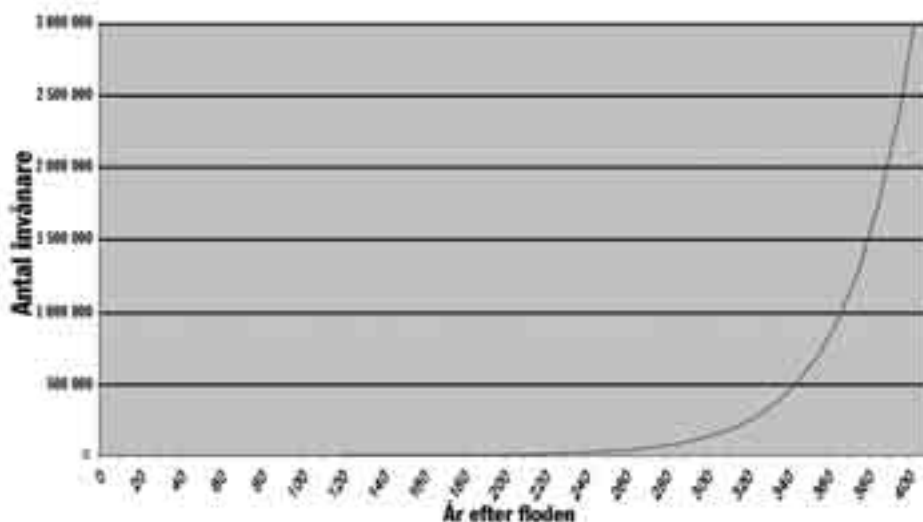
Vid första anblicken låter Hesiodos berättelse som en skröna, men utifrån resonemanget om sjunkande åldrar, är det inte orimligt att den historiska verkligheten bakom Hesiodos ”silvermänniskor” är tre generationer människor, som tillåter sig att vara ”barnsliga” eller ”ungdomar” lika länge som tidigare generationer gjort, bara för att den dagen de börjar se sig själva som verkligt vuxna, till sin fasa upptäcker att större delen av livet redan ligger bakom dem.

Fas 3: Chockvågen

Runt år 340 e.f. dör två generationer för första gången i mannaminne, en del av den vuxna befolkningen försvinner. Rimligen måste det ha skapat chock och dödsångest både i deras egen generation och i deras omgivning. Hur stort genomslag i samhället kan det ha haft? Hur stor del av befolkningen kan det ha rört sig om?

Nu måste vi göra ett par antaganden som styr befolkningstillväxten. Efter som Pelegs generation var den första som dog av åldersskäl efter floden fanns ingen sådan begränsning av

Fig 4. Världens befolkning efter floden

befolkningstillväxten de första 340 åren, men det finns ju andra saker som styr befolkningsutvecklingen.

Hur många barn hade varje familj? Med utgångspunkt i familjerna i 1:a Mosebok i allmänhet och de i 1 Mos 10 i synnerhet, verkar det vara ett rimligt försiktigt antagande att räkna med i genomsnitt 3 söner och 3 döttrar per familj.

Hur många år var det mellan varje generation? Med utgångspunkt i 1 Mos 11, verkar det vara ett rimligt antagande att säga att 40% av alla barn föddes medan fadern var 30-40 år och 60% medan fadern var 40-50 år. För att förenkla beräkningarna antar vi också att samtliga män och kvinnor bildade familj och att vi inte behöver räkna med några andra dödsorsaker heller under de här första seklen efter floden.

Om vi med de här mycket grova antagandena gör en beräkning, så får vi en befolkningsutveckling som ser ut enligt fig 4 och en "befolkningspyramid" enligt fig 5. År 340 e.f. hade alltså världen totalt 500 000 invånare (varav 130'000 var barn upp till 10 års ålder), medan Pelegs generation aldrig var fler än knappt 500 personer. De fyra generationerna som dör under slutet av 300-talet e.f. utgör tillsammans knappt 20 000 individer.

Sett som andel av världens befolkning är det alltså en relativt liten grupp människor som vi talar om, mindre än 4%. Samtidigt skall vi komma ihåg att det enligt 1 Mos 10 var Noas barnbarn och barnbarnsbarn som gav namn till nationerna. Åtskilliga folkslag i världen hämtade sina namn ifrån dessa

män, som därför en gång i tiden måste ha varit de som ledde dessa stammar. Med tanke på det patriarkaliska tanke-sätt som genomsyrar 1:a Mosebok, där varje familjs eller släkts äldste man är dess självklara överhuvud och med tanke på att det i början av 300-talet e.f. levde dussintalet generationer sida vid sida, så är det lätt att föreställa sig ett samhälle uppbyggt på en lång patriarkalisk hierarki med far-son-sonson-sonsons son osv. I den kedjan kommer Pelegs generation bara två släktled efter nationernas överhuvuden. Det är därför rimligt att dra slutsatsen att de människor som dör "i förtid" under den här perioden till mycket stor del är människor som tillhörde de ledande samhällsskikten.

I mitten av 300-talet e.f. går alltså en chockvåg genom de ledande skikten i samhället: människor är inte odödliga - ja, blir inte ens tillnärmelsevis lika gamla som människor blev före floden! Av berättelsen om Babels torn kan vi dessutom dra slutsatsen att den här chockvågen drog fram genom ett sekulariserat samhälle som övergett tron på Noas Gud.

Finns det några tecken som tyder på en sådan chockvåg?

Vad gör en kung eller mäktig hövding som plötsligt upptäcker att han inte är odödlig, utan att hans dagar är räknade och att han är på väg att lämna den här världen? Antagligen samma sak som åtskilliga senare generationer av mäktiga män gjort när de velat försäkra sig om att bli ihågkomna och respekterade långt efter sin död: reser monument och minnesmärken. I så

fall borde vi kunna förvänta oss en hel del monument över bortgångna kungar och hövdingar från den här tiden,

Intressant nog är en slående stor andel av världens äldsta byggnadsverk i själva verket just gravar. Stenåldersmänniskorna i norra och västra Europa (framför allt i Bretagne) bygger stendösar, kammargravar och gånggrifter i en sådan omfattning att vi kallar dem den "megalitiska kulturen"⁷, på Malta byggs Hypogeum⁸ och i Egypten reser man pyramider - över 80 stycken.⁹ Egyptologer har beräknat att 100 000 människor arbetade i 20 år på att bygga enbart Cheops pyramiden¹⁰ - ett närmast ofattbart kolossalprojekt. Hela den egyptiska ekonomin under Cheops tid (liksom även under efterträdarna Chefren och Mykerinos) verkar ha varit inriktad på byggandet av faraos grav.¹¹

Varifrån kom drivkraften och viljan att lägga så mycket energi på att bygga något så praktiskt oanvändbart som en grav? Om vi ser på pyramid- och gravbyggandet i ljuset av den här chockvågen av dödsångest, så framstår det hela inte längre som så märkligt, utan som just en chockreaktion bland människor som hade makt att driva igenom den typen av projekt.

Om mänskligheten verkligen gått igenom en sådan här chock, borde vi även kunna förvänta oss andra reaktioner hos den tidens människor, i form av att psykologiska försvarsmekanismer satt igång.¹² Den mest troliga försvarsmekanismen borde då ha varit bortträngning - dvs ett förnekande av att människan är död, bara för att kroppen är död.

Finns det några tecken som tyder på detta?

Vi vet att såväl hebréer, greker och nordbor trodde på en skugglik tillvaro i dödsriket Sheol¹³, Hades¹⁴ eller Hel¹⁵. Eftersom det rimligtvis var hebréerna som förvaldade det trosmissiga arvet efter Noa, så borde det vara tron på dödsriket som speglar den inställning till själen, livet och döden som kännetecknade Noa och hans familj och alltså var den ursprungliga tron efter floden. Ändå finns det tidigt i historien helt andra föreställningar om livet efter detta.

Egyptierna byggde inte bara pyramider åt sina döda faraoner. De utvecklade dessutom balsameringskonsten, ett omständligt och kostsamt arbete för att kunna bevara de dödas kroppar från förruttelse. Anledningen var att de trodde att själen lämnade kroppen när en människa dog - fast inte nödvändigtvis för gott. Det fanns hopp om ett liv efter döden, men det förutsatte att kroppen inte förintades, för själen måste kunna komma tillbaka till den.¹⁶

På många håll i Afrika har man traditionellt trots att en stark mänsklig ande överlever sin kropp och efter döden förflyttar sig till en annan, så att anden hos en kung kan komma tillbaka som ett lejon eller en kobra. Människor med svagare andar däremot, till exempel sjukliga barn, dör bara och kommer aldrig tillbaka. Det avgörande var enligt afrikanerna den obeckliga beslutsamheten att leva.¹⁷

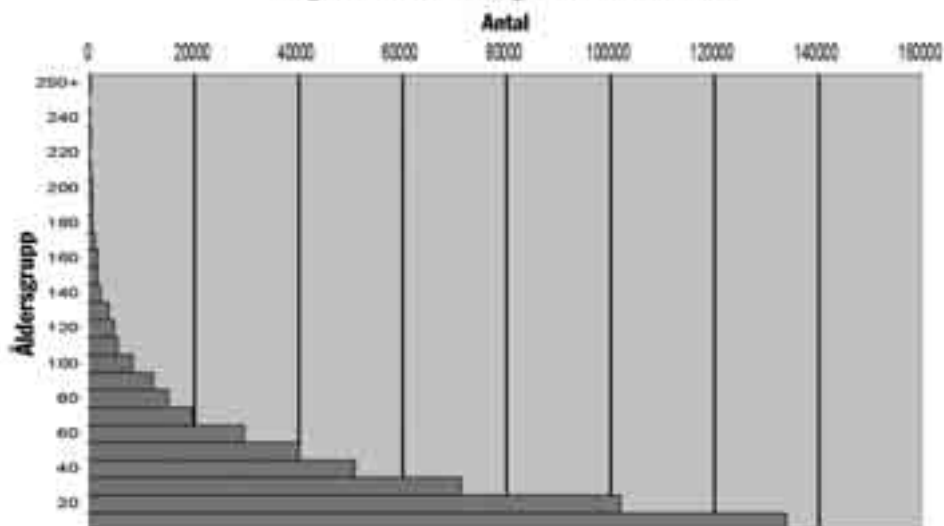
De här föreställningarna måste båda ha kommit till efter floden.¹⁸ Vad var det som väckte den? En chockvåg av massdöd bland de ledande i samhället? Gemensamt för de båda är ju tron på att själen på något sätt kan undgå döden och i båda fallen är förnekelsen som vi letade efter tydlig: ”om personen bara var tillräckligt beslutsam att leva, eller vi bara bevarar kroppen, så är inte döden verklig - den har inte hänt, egentligen.”¹⁹

Förlorad kunskap

Vid sidan av den här chocken och dödsångesten finns det en annan aspekt värd att beakta. Visserligen utplånas fyra ”medelålders” generationer inom loppet av 60 år - men de äldre generationerna lever ju vidare ett par hundra år till efter Pelegs död. Vad gör de när de väl hämtat sig från den första chocken?

Om vi försöker föreställa oss ett samhälle där människor lever i över 900 år, så inser vi snabbt att de med våra mått måste ha haft ofattbart lång tid på sig att bygga upp kunskaper och erfarenheter - en människa skulle ju kunna ägna 100 år åt rena studier och lärlingsarbete och ändå ha mer än ett halvt årtusende av aktivt arbetsliv kvar! När så plötsligt livslängden sjunker till en fjärdedel, måste det rimligen

Fig 5. Åldersfördelning 340 år efter Floden

ha inneburit förlust av kunskap för mänskligheten som helhet. Plötsligt hade man ju inte längre 800 år på sig att föra över kunskaper från en generation till nästa - och dessutom fick varje generation betydligt kortare tid på sig att själv göra några nya upptäckter.

Naturligtvis gick inte all kunskap förlorad och säkert skedde inte heller hela förlusten på en gång. Det är lätt att föreställa sig att den kunskap som i första hand fördes vidare var praktiskt tillämpbara saker, medan de teoretiska grunderna och mer svårtillämpbara saker snart föll i glömska. (Vi behöver ju bara gå till vår egen tid för att se hur snabbt kunskaper som byggs upp under åtskilliga generationer försvinner när vi inte tycker att de ”behövs” längre - hur många kan idag hantera t ex en spinrock?)

Finns det några tecken som tyder på detta?

I den gängse historieskrivningen idag - där man inte räknar med vare sig en världsvid översvämning eller höga åldrar - finns ett antal märkliga anomalier (saker som finns där de inte borde kunna finnas) i form av tecken på att våra tidiga förfäder haft kunskaper som de rimligen inte borde ha kunnat haft.

Även om man bör vara försiktig med vissa fynd, kan man bland anomalierna hitta saker som Bagdadbatteriet (ett elektriskt batteri som daterats till runt Kristi födelse)²⁰, eller det lilla egyptiska segelflygplanet i sykomorträ, funnet i en grav daterad till 200-talet f Kr,²¹ eller den mekaniska navigationsdatorn som hittades i ett

2000 år gammalt sjunket skepp i Egeiska havet,²² eller de spikraka linjerna och djurbilderna som skapats i Nazca-öken i Peru, som tycks förutsätta att man skall se dem från luften.²³

Man kan också hitta företeelser som lyckade hjärnkirurgiska ingrepp (s k trepanationer, där skallbenet läkt efteråt och patienten rent av gått igenom flera operationer) under sten- brons- och järnåldern²⁴; eller Dogon-folket i södra Mali, som kände till stjärnan Sirius B innan västerländska astronomer hade upptäckt den²⁵; eller sumerernas stora kunskaper i astronomi - de kunde göra avancerade astronomiska beräkningar som babylonierna ärvde och var duktiga på att tillämpa, men inte tycks ha förstått den teoretiska grunden till.²⁶

Just när det gäller sumerernas astronomiska kunskaper är det värt att nämna att det även är ett av Josefus argument för att människor en gång levt länge.²⁷ Sumererna var inte ensamma om goda kunskaper i astronomi. På andra sidan jorden hade Mayaindianerna så exakta kunskaper om årets längd och månens omloppstid att det är först våra dagars astronomer som lyckats överträffa dem.²⁸

Tyvär är de här anomalierna som mest omhuldade i kretsar där man letar efter bevis på utomjordiska besökare, men sett i ljuset av sjunkande åldrar och förlorad kunskap framstår ju sådana här företeelser inte alls som anomalier, utan som vad man borde kunna förvänta sig - och några utomjordiska besökare behövs inte alls som

förklaring.

Det finns dock saker som är ännu mer påtagliga än anomalier: Pyramidbyggandet, som vi redan talat om, pågick visserligen i 1000 år, men efter bara drygt 100 år var storhetstiden över och de pyramider som byggdes senare var både mindre och simplare, än sina föregångare.²⁹ Det stämmer i själva verket häpnadsväckande väl med det faktum att 100 år efter Pelegs död - dvs 100 år efter början på chockvågen - dör även den äldsta av de tre generationerna "400-åringar". Är det en vink om att ingenjörskonsten fick sig en rejäl knäck när Noas sonsöner dog?

Kanske finns det fler spår än så. Det är trots allt svårt att tro att människor bara gav upp, när de insåg att det i fortsättningen skulle finnas enbart en bråkdel tid att föra över kunskap från en generation till en annan och bara accepterade läget. Säkert försökte de hitta sätt att lösa problemet, men om det inte finns tid för den yngre generationen att få kunskapen överförd från mun till mun och memorera in alltsammans utantill - hur gör man då i stället? Svaret är att det måste ha uppstått ett stort behov av att dokumentera, att bevara kunskapen - eller åtminstone "stolpar" till stöd för minnet - i skriven form.

Var det alltså därför som sumererna i Uruk i Mesopotamien kom på idén att vidareutveckla de enkla kilskriftecken som de använt till templets lantbruksräkenskaper för att använda dem till minnesanteckningar?³⁰ Och var det därför kilskriften blev så populär även bland andra folkslag i Mellanöstern?

Det skulle mycket väl kunna vara så - särskilt med tanke på att sumererna inte var de enda som skapade ett skriftspråk, även om de var de första.³¹ Egyptierna, indierna, kineserna och folket på Kreta utvecklade också sina egna skriftspråk.³²

Över hela världen ansåg människorna att skriften var en gåva från gudarna³³ (vilket är en viktig notering med tanke på vad vi snart kommer att se angående antikens gudar!) och över allt på jorden, uppstår historieskrivningen parallellt med skrivkonsten.³⁴

Även hållristningarna i vår egen del av världen kan vara en del av det här fenomenet. Tolkningarna av dem säger

att de var minnesstenar över hövdingar (och att hövdingarnas namn faktiskt finns där i rebusform!),³⁵ illustrationer av gudamyterna,³⁶ eller en slags liturgiska handböcker som beskrev för kommande generationer hur de stora högtiderna skulle firas.³⁷

Fas 4: Gudafamiljer

Den sista långlivade generationen lever till ca 530 e.f., men redan i mitten av 400-talet är de enligt beräkningarna i vårt tankeexperiment en liten grupp på några få hundra i en världsbefolkning på 10-20 miljoner, där det stora flertalet sedan länge ställt in sig på att människor dör långt innan de fyllt ens 200 år.

Vi konstaterade förut att de äldsta generationerna bör ha varit de samhällsledande, åtskilliga av de här människorna bör ha varit någon form av regenter. Det innebär att under 400-talet e.f. måste ett mycket märkligt fenomen ha inträffat: på flera håll i världen överlever den sittande regenten sin son, sin sonson, sin sonsons son osv ända till sin sonsons, sonsons, sonsons son! Det vore verkligen inte konstigt om kungen under sådana omständigheter börjar betraktas som odödlig - ja, som en gud!

Vi har också sett att de skulle ha kunnat besitta betydligt större kunskaper och erfarenheter än sina ättlingar. Det vore därför inte konstigt om deras många generationer yngre lärlingar till slut betraktade dem som rent gudomligt skickliga smeder, byggmästare, musiker, militärer eller vad det nu måste vara.

Finns det några tecken som tyder på detta?

Ja, det finns flera gamla kungafamiljer i världen som betraktats som gudar. Faraonerna i Egypten ansågs vara ättlingar till guden Horus,³⁸ de japanska kejsarna anses enligt traditionen vara ättlingar till solgudinnan Amaterasu,³⁹ Kinas tre första mytologiska kejsare ansågs vara gudar⁴⁰ och det berättas att det gamla kungariket Shu i Kina en gång styrdes av en gud som hette Wang, som hade lämnat Himlen, gift sig med en annan odödlig och bosatt sig på jorden.⁴¹ Ett antal långlivade regenter bland olika folkslag världen över skulle ge en god förklaring till uppkomsten av "gudomliga kungaätter".

Men det kanske finns mer än så! Det finns ett intressant fenomen i religionshistorien, som det funderats alldeles för lite kring, kanske delvis beroende på att utvecklingsläran satt så djupa avtryck i vårt sätt att tänka.

När utvecklingstanken dominerade som mest i slutet av 1800-talet, formades bilden av att religionsutvecklingen var enkelriktad och lagbunden och gick från animism över polyteism till monoteism⁴² (och som fått många att tro att det upplysta slutmålet måste vara ateism, eller "insikten" att alla religioner egentligen är desamma.) Trots att verkligheten visat sig vara en helt annan - att även s k "primitiva folk" ofta har en "högsta gud" som övriga animistiska småväsen inte ens kan mäta sig med⁴³ - så tycks den bilden leva kvar och hindrar oss att ställa en högst relevant fråga, som vi strax skall komma tillbaka till.

I Bibeln är bilden en helt annan. I GT går mänsklighetens allmänna religionsutveckling snarare från monoteism över ateism till animism och polyteism.

Även den bilden har sina problem. Det är inte så svårt att förstå att människan, när hon övergett tron på en ensam skapande Gud, i stället vände sig till olika krafter och andeväsen (se bara på det nyandliga suget i vår egen tid!) och blev animist. Det kanske inte heller är så svårt att förstå att det så småningom ledde till en slags polyteism där naturkrafterna blev gudar och man började vädja till Solen, Åskan, Havet och Moder Jord eller t.o.m. Fruchtbarheten. Men antikens gudavärld är ju mycket mer komplicerad än så! I den grekiska mytologin fick även musiken, smideskonsten, vinet, hemmet och visheten sina gudar - bara för att nämna några - och dessutom fick gudarna en budbärare, Hermes. Liknande gudafamiljer - som inte enbart kan förklaras som personifieringar av naturfenomen - kan man hitta även hos andra folk, som nordbor,⁴⁴ kelter,⁴⁵ indier,⁴⁶ japaner⁴⁷ och kineser.⁴⁸ Irländarna trodde i själva verket inte bara på en gudafamilj, utan på ett helt gudafolk. Enligt den s.k. "Invasionsboken" var åtminstone tre av de fem folk som invaderade Irland efter syndaflo den gudomliga.⁴⁹ Till detta kan man lägga att det i det gamla Mexico fanns en

”gudarnas stad” - det är nämligen det som Teotihuacán betyder.⁵⁰

Det märkliga med alla de här gudafamiljerna är att de liknar människor mer än gudar. De är mäktiga, men inte allsmäktiga - asagudarna kommer en dag att besestras och gå under i Ragnarök.⁵¹ De har kunskap om saker som inte vanliga dödliga känner till, men de är inte allvetande - Zeus kunde växa upp i hemlighet i Arkadien utan att Kronos fick veta det.⁵² De kan dyka upp i olika skepnader och rör sig obehindrat över människornas värld, men är inte allestädes närvarande - i kinesisk mytologi berättas att många av gudarna levde på jorden och återvände till himlen en gång om året för att rapportera.⁵³ De kallas odödliga, men odödligheten tycks vara villkorlig - ett återkommande tema i de gamla myterna är en frukt (eller annan föda) som gav odödlighet: nordborna talar om Iduns äpplen⁵⁴, grekerna talar om nektar och ambrosia,⁵⁵ medan kineserna talar om livselixiret från persikolunden, där träden blommar vart 3000:e år och bär frukt vart 6000:e år.⁵⁶ När den kinesiska gudinnan Chang'O utvisas från himlen till jorden tillsammans med guden Yi, klagar hon därför över att de nu kommer att dö, precis som människorna.⁵⁷ I själva verket är gudarna inte ens osårbara - Nuada, de irländska gudarnas kung, fick ena armen avhuggen i en strid.⁵⁸ Ja, en del myter berättar t o m om gudar som dör, trots att de äter sin frukt - i nordisk mytologi döddes Balder av Loke⁵⁹, i kinesisk mytologi döddes guden Zhorong guden Gun⁶⁰ och i den japanska berättas att gudinnan Izanami dog i en fruktansvärd feber.⁶¹

Att förklara uppkomsten av de här trosuppfattningarna är inte lika lätt som att förklara tron på personifierade naturkrafter. Frågan som borde ställas är förstas: varifrån kom tron på de här gudafamiljerna?

I äldre tider gjordes faktiskt försök att förklara fenomenet. Snorre Sturlason, t ex menade att de gamla asagudarna i själva verket var en skara människor som invandrat från Troja i ”Turkland” och tagit makten i Sverige och att Oden alltså var en tidig svensk kung.⁶² Även om man på det sättet så att säga skulle kunna ”ta ned asarna på jorden” så har man emellertid ändå

Köp paket med äldre årgångar av Genesis!

Använd som uppslagsverk!

Paket I 1996-2000 – 300 kr inkl porto

Paket II 1996-2001 + 10 tidningar av äldre datum – 450 kr inkl porto

Betala in summan på Genesis postgiro 295588-8. Ange PAKET 1 eller PAKET 2 på inbetalningskortet. Glöm inte att skriva namn och adress!

inte förklarat varifrån de fick sin status som odödliga gudar. Om man däremot tar med i bilden att personerna i fråga var extremt långlivade och hade haft tid att skaffa sig mer kunskap än vad några senare generationer hade chans att göra, så har vi en tänkbar förklaring till fenomenet.

Skulle det alltså kunna vara så att den historiska verkligheten bakom myterna om Zeus alla eskapader bland jordiska kvinnor, är en viril 300-årig kung som - kanske i ett helt sekels tid - ständigt vänsterprasslade med tonårsflickor? Eller att det bakom Dionysos, vinets gud döljer sig ett dunkelt minne av historien om Noa som vinodlare? Spännande tankar? Visst, men finns det någon mer substans i dem än bara yviga spekulationer?

Ja, faktiskt. Det visar sig nämligen att namnen på flera av Noas barn och barnbarn och barnbarns barn mycket riktigt återkommer bland de antika gudarna.⁶³ Noas sonson Assur betraktades som en gud bland assyrierna.⁶⁴ Noas son Jafet hittar vi som grekernas Iapetos⁶⁵ (Zeus farbror), indiernas Pra-Japati⁶⁶ (Veda-skrifternas skapargud och samma person som hinduismens Brahma⁶⁷) och som romarnas Jupiter.⁶⁸ Jafets son Tiras hittar vi som krigsguden Thuras (dvs vår ”egen” Tor) bland trakerna.⁶⁹ Jafets sonson Dodan hittar vi som guden Jupiter Dodaneus bland dardanerna i Mindre Asien.⁷⁰ Dodans bror Elisa hittar vi i inte som en gud, men däremot gav han namnet till grekernas himmel: de Elyseiska fälten.⁷¹ Hams sonson Nimrod, till sist, hittar vi som den assyriske krigsguden Nimurda - och möjligen också som romarnas Bacchus (från det semitiska bar-Kush - ”Kushs son”, vilket Nimrod ju var).⁷²

Å andra sidan skall vi komma ihåg

att det är långtifrån alla de antika gudarna som kan kopplas till de första generationerna efter Noa. Oden, t ex förekommer faktiskt i åtskilliga gamla (förkristna!) kungalistor men inte förrän i 17:e-18:e generationen efter Noa.⁷³ Det skulle innebära att Oden föddes ca 500-600 år efter floden, dvs först efter att de riktigt långlivade generationerna dött ut. Oden skulle vara ungefär samtida med Jakob och borde i så fall inte ha blivit äldre än ca 150 år. Skall vi gå på Snorre Sturlasons uppgifter, så levde Oden ännu senare, för enligt Snorre invandrade Oden till Sverige runt år 100 f Kr⁷⁴ - om det nu är samma Oden vi talar om. Det finns de som menar att hans senare tillbedjare blandade ihop denne sentida Oden med den ursprunglige Oden - som den sentida lärde nordborna att tillbe.⁷⁵

Ungefär samma sak stöter vi på när det gäller de irländska gudarna. Invasionerna av Irland verkar ha ägt rum 800-1800 år efter floden.⁷⁶ Det skulle innebära att det sista ”gudomliga” irländska folket - Tuatha De Danann - levde långt efter 400-åringarna och så sent att åldrarna borde ha hunnit sjunka till ca 80 år.

Samtidigt är det värt att tänka på att åldrarna inte nödvändigtvis måste ha sjunkit lika snabbt bland alla folkgrupper i hela världen - det kan ju ha varit så att en del släkter fortsatte att vara långlivade flera generationer längre än resten av världens befolkning.

I det sammanhanget är det intressant att notera att det i nordisk tradition finns flera berättelser om människor som levte onormalt länge, så sent som åtskilliga sekel efter Kristi födelse: Den dansk-svenske kungen Harald Hildetand (600-700-talet) lär ha blivit

över 150 år,⁷⁷ Ynglingaättens Ane den gamle (runt 400-talet) 200 år,⁷⁸ den norske sjöhjälten Orvar-Odd 300 år⁷⁹ och krigaren/skalden Starkad den gamle (död i mitten av 700-talet) skall ha levt i ”tre människoåldrar”.⁸⁰

Det är också troligt att även en och annan senare ättling till de första ”gudarna” också blev gudomligförklarad av sin omgivning. Det är t ex ett känt faktum att en del av de större kejsarna av Kina blev gudomligförklarade efter sin död⁸¹ och samma sak förekom även bland romarna. Det motsäger emellertid inte vårt resonemang ovan - traditionen att gudomligförklara avlidna regenter måste ju ha uppstått någonstans ifrån.

Vi kan bara konstatera att verkligheten verkar vara mycket mer komplicerad än vårt enkla tankeexperiment förutsätter - men något annat var ju inte heller att vänta...

Om vi accepterar tanken på att antikens gudar i själva verket var långlivade människor, så blir bilden av grekernas Guldålder ännu tydligare: Av de första åtta generationerna som föddes efter floden skulle tre visa sig vara långlivade ”gudar” och fem vara kortlivade (mindre än 250 år) ”människor”. Men det vet ingen de första 2-300 åren då ”gudar och människor lever tillsammans och bebländar sig med varandra” i Mekone⁸²

Om det nu är så här vi skall förklara antikens polyteism, så får vi samtidigt som konsekvens att alla människor från antiken och framåt i själva verket är ättlingar till ”gudarna”. Låt vara att det var så många generationer mellan ”gudar” och tillbedjare att de senare kanske inte alltid hade den kopplingen klar för sig, men på några håll i världen borde man väl ha lyckats bevara minnet

av detta ”människornas ursprung”?

Så är det också. Enligt Yorubafolket i Nigeria hette den första människan Oranyan. Hans föräldrar var Oduduwa (himmelsguden Olodumares son) och Aje, som Olodumare skickade ner från himlen som gåva till Oduduwa. Båda stannade på jorden under resten av sina liv.⁸³ Kungaätten i Buganda (i dagens Uganda) sägs härstamma från en man som hette Kintu och som gifte sig med Nambi, som var dotter till guden Gulu (som betyder ”Himmel”), efter att Kintu gjort ett besök i himlen.⁸⁴

Det mest intressanta exemplet på det temat hittar vi dock i Kina. En av de kinesiska myterna berättar att det var modergudinnan Nüwa som skapade människorna och att hennes make Fushi lärde människorna musik och att göra eld, rep och fisknät.⁸⁵ Fushi räknas dessutom som den andre kejsaren av Kina, den mäktigaste av de tre gudomliga.⁸⁶

En annan av myterna berättar emellertid en lite annorlunda historia. I den var Fushi och Nüwa de enda människorna som överlevde en världsvid översvämning (genom att flyta omkring i en stor kalebass). När vattnet sjunkit undan gifte de sig och med deras barn började människosläktet om på nytt.⁸⁷ Känns historien bekant?

Om vi ser de här båda berättelserna om Fushi och Nüwa tillsammans, så ger de oss en vink om att vi faktiskt är på rätt spår: Här har vi en kinesisk Noa med hustru, som blir alla senare människors förfäder och som så småningom blir betraktade som gudar - ja, rent av som människornas skapare.

Fas 5: Prästkungar

Någon gång i mitten av 500-talet e.f. dör den sista långlivade generationen ut.

Efter sig lämnar den en värld där människor dör innan de fyllt ens 200 år och där livslängden snart skall sjunka till under 150.

På flera håll i världen dör alltså ”gamle kungen” till slut och efterträds av någon som är ett tiotal generationer yngre. Vem utser man då till ny kung i ett sånt läge? Rimligen måste det ha legat nära till hands att välja en ättling till ”gamle kungen”, någon som växt upp och levt hela sitt liv i den gudomligförklarade regentens närhet och som därför ansågs vara bäst på att bedöma vad ”guden” skulle ha gjort i olika situationer om han varit där.

Finns det några tecken som tyder på detta?

Även bland folk som inte gick så långt som egyptier och japaner - som gudomligförklarade sina regenter - verkar man ha betonat sambandet mellan kungen och gudarna.

Hos de gamla sumererna hittar vi kungar som samtidigt är överstepräster⁸⁸ (vilket för övrigt var sant även om de fornsvenska kungarna⁸⁹) och senare i historien hittar vi europeiska kungahus, som spårar sina anor tillbaka till gamla gudar: de vikingatida norska, danska och saxiska kungahusen spårade sina anor tillbaka till Oden⁹⁰, den svenska Ynglingaätten spårade sina tillbaka till fruktbarhetsguden Frej och hans far Njord,⁹¹ medan deras bronsåldersföregångare spårade sina tillbaka till solguden Ull,⁹² det franska (merovingiska) kungahuset spårade sina anor tillbaka till en havsjätte,⁹³ de keltiska britternas kungahus spårade sina anor tillbaka - via stamfadern Brutus - till hans förfader Aenas från Troja, som var kärleksgudinnan Afrodites son,⁹⁴ och de första romerska kejsarna spårade sina anor tillbaka till samma Aenas och Afrodite/Venus - och dessutom, via Aenas far Anchises, tillbaka till gudinnan Elektra och självaste guden Jupiter. Dessutom fanns Roms grundare Romulus - son till krigsguden Mars - i en annan gren av samma släkt.⁹⁵

På flera håll i världen hittar vi alltså samhällen där kungen ansågs ha en särskilt nära relation till guden. Ja, i själva verket verkar det vara ett generellt faktum världen över att det från början var just den här speciella relationen till gudarna som var grunden

Skapelselitteratur 1!

Hallmarks of Design	S. Burgess	120 kr
He made the stars also	S. Burgess	120 kr
Icons of evolution	J. Wells	300 kr
Shattering the myths of Darwinism	R. Milton	225 kr
Defeating Darwinism by opening minds	P. Johnson	160 kr
Evidence that demands a verdict	J. McDowell	75 kr

Beställes från bokbordet, bokbord@genesis.nu På ovanstående priser tillkommer enhetsporto på 35 kr per beställning, oavsett antal böcker. Beställ gärna också suverän bokplast samtidigt - förlänger livslängden på dina pocketböcker oerhört! Hård plast fram och bak, mjuk i ryggen. 10 kr för mindre storlek, 15 kr för lite större böcker!

till att kungamakten - så som vi känner den från historien - utvecklades.⁹⁶

Om nu guden i själva verket var en långlivad men nu avliden förfader till den sittande kungen, så är det ju inte så märkligt om just kungen, ansågs vara bäst på att bedöma vad "guden" skulle ha tyckt om han varit där. Ett antal långlivade regenter bland olika folkslag världen över skulle alltså ge en ytterst logisk förklaring till uppkomsten av kungamakten i allmänhet och prästkungadömen i synnerhet.

Invändningar

Naturligtvis finns det svagheter och möjligheter till invändningar emot det resonemang som vi nu fört.

En allmän invändning man kan ha är förstås att hypotesen är tunt underbyggd - inte minst vad gäller den litteratur som jag hänvisar till. Här är det tunt med akademiska tungviktare, men desto mer gott om populärvetenskaplig och annan lättsmält litteratur. Fast det är å andra sidan en del av poängen: Resonemanget bygger ju inte på någon nyligen upptäckt svårtydd antik text, som legat gömd i djupa källarvalv i årtusenden, utan på allmänt spridd och gammal kunskap, som vem som helst kan få tag i på vilket bibliotek som helst.

En mer allvarlig invändning ligger i dateringsproblemen. De lämningar och andra tecken som vi tittat på, är enligt gängse kronologi utspridda över en lång tidsperiod. Den äldsta pyramiden är daterad till 2600 f Kr,⁹⁷ svenska dösar och gånggrifter till ca 3400-3300 f Kr⁹⁸ och de äldsta skriftspråken till 3000-3500 f Kr.⁹⁹ Enligt resonemanget ovan skulle chockvågen till följd av den stora massdöden ha kommit ca 1950 f Kr (om vi tillämpar strikt biblisk kronologi för perioden Abraham-Mose och utgår ifrån den tidiga dateringen av uttåget ur Egypten ca 1447 f Kr.¹⁰⁰). De byggnadsverk som enligt resonemanget kommit till som en följd av chockvågen, är alltså daterade till 600-1400 år före chockvågen!

De dateringsproblemen är dock i själva verket bara toppen av ett stort isberg - nämligen dateringen av floden. Enligt samma strikta bibliska kronologi, utan saknade "mellangenerationer" i släktlängderna, skulle ju

floden ha ägt rum år 2304 f Kr¹⁰¹ - dvs efter att de äldsta pyramiderna byggdes. Att pyramiderna - och åtskilliga andra megalitiska byggnadsverk - skulle ha överlevt en världsvid översvämning av den kaliber som Bibeln berättar om måste vara uteslutet.

Vi står alltså inför tre alternativ: Att floden inte har ägt rum (eller åtminstone varit betydligt mindre omfattande än vad Bibeln berättar), att den ägt rum betydligt tidigare än när strikt biblisk kronologi påstår, eller att våra gängse tidsskalor och dateringar fel.

Det finns tecken som tyder på att vår historia inte alls är så lång som vanligen påstås. Ett exempel är att om stenåldern verkligen varade i åtskilliga tusen år, så borde det finnas många fler skelett bevarade än vad de fynd som gjorts hittills tyder på. Fynden tyder på att stenåldern i själva verket bara varade i några få sekel.¹⁰²

Om det är sant, om det faktiskt är så att en världsvid översvämning ägde rum någon gång runt 2300 f Kr och vår historia är några få tusen år kort, ja då behöver en så omfattande revidering göras av de traditionella dateringarna av såväl pyramider som gånggrifter och skriftspråk, att de dateringsproblem som rör pyramiderna i förhållande till chockvågen blir en ytterst liten fråga i sammanhanget.¹⁰³

Samtidigt är det viktigt att betona att resonemanget inte nödvändigtvis förutsätter att släktlängderna i 1 Mos 5 och 1 Mos 11 är fullständiga. Det som händer är att dramatiken mattas av något, minskningen i livslängd sker inte under samma korta period som i vårt tankeexperiment och "gamla kungen" överlever inte åtskilliga yngre generationer. I stället för en katastrof

under 150 år, så får vi ett långt utdraget trauma under flera sekel.¹⁰⁴

Vad vi kommit fram till?

Vid det här laget bör vi kunna sammanfatta resonemanget i en hypotes. Den kan beskrivas i några punkter så här:

De människor som föddes före floden levde i närmare 1000 år. Myter om "Guldåldern" kan vara spår från den perioden av människans historia.

När medellivslängden rasade, några sekel efter floden, skapade det en chockvåg av dödsångest och dödsförnekelse bland de ledande samhällsskikten i världens befolkning och enorma resurser lades ned på att bygga gravar och monument. Pyramider och gånggrifter som står kvar än idag kan vara spår av detta - liksom tron på själavandring.

När flera "medelålders" generationer dog i förtid försvann stora mängder kunskap, som aldrig hann föras över till dem från de äldre. Tecken på förvånansvärt stora kunskaper i astronomi och ingenjörskonst hos de allra äldsta civilisationerna kan vara spår av detta, liksom arkeologiska fynd som förefaller helt felplacerade (eftersom de är mer tekniskt avancerade än de "borde" kunna vara) och att åtskilligt av det som betraktades som viktigt nu börjar dokumenteras - skriften uppfanns.

Några av de äldsta långlivade människorna levde längre än flera generationer av sina ättlingar och blev så småningom betraktade som odödliga och rent övermänskligt kunniga - och började tillbes som gudar. Myter världen över om gudar och gudafamiljer som har mer gemensamt med människor än med naturkrafter eller andemakter kan vara spår av detta.

Skapelselitteratur 2!

The answers book	Batten, Ham mff	120 kr
Creation evangelism for the new millennium	Ken Ham	120 kr
Refuting evolution	J. Sarfati	120 kr
The case for faith	L. Strobel	180 kr
The Wedge of Truth	P. Johnson	240 kr
Tro eller veta eller bådadera?	V. Annala	85 kr

Beställs från bokbordet. bokbord@genesis.nu. På ovanstående priser tillkommer enhetsporto på 35 kr per beställning, oavsett antal böcker. Beställ gärna också suverän bokplast samtidigt - förlänger livslängden på dina pocketböcker oerhört! Hård plast fram och bak, mjuk ryggen. 10 kr för mindre storlek, 15 kr för lite större böcker!

När till sist alla de långlivade generationerna var utdöda, blev det viktigt att försöka uttyda hur *de* - med sin stora kunskap och erfarenhet - skulle ha agerat i olika frågor om de fortfarande varit närvarande. Prästkungadömen och det faktum att senare kungaätter försökte härleda sitt ursprung tillbaka till de gamla gudarna för att få legitimitet, kan vara spår av detta.

Ingenting av detta är förstås i närheten av bevisat, men det har heller inte varit syftet med artikeln.

I den första artikeln i den här serien konstaterade vi att det är biologiskt möjligt att människor kan ha levt i över 900 år - vilket inte är detsamma som att bevisa att människor faktiskt *har* levt så länge. I den här artikeln har vi sett att nedgången i livslängd mycket väl skulle kunna sätta spår i form av skriftspråk, gudafamiljer och stora gravmonument - vilket inte är detsamma som att bevisa att nedgången i åldrar *är* förklaringen till alla dessa fenomen.

I slutet av den första artikeln frågade vi oss varför vi inte ser några spår av de höga åldrarna, eller av de fyra generationernas "massdöd" och fortsatte att fråga oss om det kunde vara likadant med spåren av de höga åldrarna som det är med spåren av floden - att om man bara söker på rätt ställe och med rätt förutsättningar, så framstår händelsen som så gigantisk att tanken svindlar. I den här artikeln gav vi

därför ut att söka i kultur och trosförställningar.

Nu står vi här, slutligen, med en samling tecken och indicier, som är så omfattande att om så bara hälften av dem skulle hålla för en närmare prövning, så måste vi ändå svara:

- Jo, spåren av de höga åldrarna och av de fyra generationernas "massdöd" kanske faktiskt *finns* där, när allt kommer omkring.

Frågan är bara om det är tillräckligt för att vi skall våga tro att Bibelns berättelse är sann?

Tryckfelsniss i del 1

I nr 1/2002 hade "tryckfelsniss" varit framme i de tre diagram som visade patriarkernas liv i förhållande till varandra - och framme på olika platser i olika diagram dessutom. De största feLEN gällde när Abraham och Josef föddes, medan de andra knappt gick att se. Så här skall det i alla fall vara:

- Sem föddes när Noa var 502 år (1 Mos 11:10 ; 1 Mos 7:6)
 - Abraham föddes när Tera var 70 år (1 Mos 11:26)
 - Isak föddes när Abraham var 100 år (1 Mos 21:5)
 - Jakob föddes när Isak var 60 år (1 Mos 25:26)
 - Josef föddes när Jakob var (högst) 91 år. (Josef var 30 år när han kom inför Faraos, enligt 1 Mos 41:46. Sedan kommer 7 goda år, enligt 1 Mos 41:47, och 2 svåra år, enligt 1 Mos 45:6. Därefter kommer Jakob till Faraos och berättar att han är 130 år, enligt 1 Mos 47:9. Vid det laget var Josef åtminstone 30+7+2=39 år, och i så fall kan Jakob inte ha varit mer än 130-39=91 år när Josef föddes.)
- Fig 3 i denna artikel är rättad, så att den stämmer med alla de punkterna.

För den som vill läsa mera:

Bill Cooper, *After the Flood*, New Wine Press, Chichester, England, 1995
 Donald E Chittick, *The Puzzle of Ancient Man*

- *Advanced Technology in Past Civilizations?*, Creation Compass, Newberg, Oregon, 1998

Noter

- 1 Det sistnämnda vet vi redan, genom att Josef ju hade flera betydligt äldre syskon.
- 2 Jean-Pierre Vernant, "De grekiska myterna återberättade av Vernant", Forum, 2000, p51
- 3 *ibid*, p51-52
- 4 Branston, *Gudar och hjältar i nordisk mytologi*, Askild & Kärnekull, 1979, p 37-43, 46-47
- 5 *ibid*, p47
- 6 Hesiodos, *Works and Days*, II 121-139, www.piney.com/DocHesWorks.html, 2001-01-34 (egen översättning från engelska). Texten fortsätter: "... för de kunde inte låta bli att synda och behandla varandra illa, och inte ville de tjäna de odödliga, eller offra på de välsignades heliga altare, så som det är rätt för människor att göra var de än bor. Då blev Zeus, Kronos son, vred och avlivade dem, eftersom de inte ville ära de välsignade gudar som bor på Olympen."
- 7 Herman Kinder & Werner Hilgemann, *Tidens världshistoria* (del 1), Tidens Förlag, Stockholm, 1990, p 15
- 8 *Historiens hemligheter*, Reader's Digest, Stockholm, 1985, p 54-55
- 9 Scott Steedman, *Det forntida Egypten*, Norstedts Förlag 1997, p 86
- 10 Steedman, *ibid*, p 88
- 11 Steedman, *ibid*, p 21
- 12 *Nationalencyklopedin*, band 7, p 269
- 13 *Illustrerat Bibelllexikon*, Stockholm, 1967, band 3, spalt 1072-1076
- 14 Åke Ohlmarks, *FornNordiskt lexikon*, Tiden, 1994, p 61
- 15 Ohlmarks, *ibid*, p 61
- 16 Steedman, *ibid*, p 112
- 17 Jan Knappert, *Kungar, gudar och andar ur afrikansk mytologi*, Bokförlaget Legenda, 1989, p37
- 18 Förutsatt att Noas familj verkligen delade Noas tro. En annan möjlighet är förstås om någon av söner/sonhustruarna inte alls delade Noas tro, utan tog med sig en religiös föreställning från tiden före floden.
- 19 Kan detta rentav vara roten till reinkarnationsläran i hinduismen? Det är i alla fall intressant att notera att när arierna invaderade Indien från 1500-talet f Kr och etablerade det hinduiska kastväsendet, så måste tron på reinkarnation redan ha varit utbredd bland dem. (Historiens hemligheter, *ibid*, p 60-61 ; Kinder & Hilgemann, *ibid*, p 43) Som vi skall se lite längre fram i artikeln är det bara ca 400 år mellan "chockvågen" och ariernas invasion, så det skulle kunna finnas ett samband...
- 20 *Det förlutnas legender*, Bokorama, Höganäs, 1986, p 34 ; David Down, "Why the Electric Battery was Forgotten", *Creation Ex Nihilo* 16(2):10-13, mars-maj 1994. Finns även på www.answersingenesis.org
- 21 *Det förlutnas legender*, *ibid*, p 33-34
- 22 Donald E Chittick, *The Puzzle of Ancient Man - Advanced Technology in Past Civilizations?*, Creation Compass, Newberg, Oregon, 1998, p 8-9 & 82
- 23 Chittick, *ibid*, p 101-109
- 24 *Historiens hemligheter*, *ibid*, p 24-25
- 25 *Myter och Mysterier*, Reader's Digest, Stockholm, 1984, p 49-52 (baserat på Robert Temple, *The Sirius Mystery*, St. Martin's Press, 1976)
- 26 *Myter och Mysterier*, *ibid*, p 54 (baserat på Zecharin Sitchin, *Den Tolfte Planeten*, Berghs, 1980)
- 27 Flavius Josefus, *ibid*
- 28 Steve Cardno, *The Mystery of Ancient Man*, *Creation Ex Nihilo*, 20(2):10-13, mars-maj 1998. Finns även på www.answersingenesis.org
- 29 Kurt Mendelsohn, 'A Scientist Looks at the Pyramids', *American Scientist*, mars-april 1971, p 212. Finns även på www.answersingenesis.org
- 30 Georges Jean, *Skriftens historia genom sex tusen år*, Berghs Forlag AB, Stockholm, 1991, p 13, 18
- 31 De sumeriska räkenskapstecknen är daterade till ca 3500 f.Kr. och det fullständiga skriftspråket till ca 3000 f.Kr. Jean, *ibid*, p 23, 71
- 32 Jean, *ibid*, p 27, 44, 45, 71
- 33 Jean, *ibid*, p 25
- 34 Jean, *ibid*, p 30
- 35 Ohlmarks, *ibid*, p 166-167
- 36 Ohlmarks, *ibid*, p 166-167

VÅRT URSPRUNG?

Om universums, jordens och livets uppkomst samt historia
 av Mats Molén

**Den efterfrågade
reviderade upplagan!**

Du som bara har tillgång till de tre första upplagorna saknar mängder av nya fakta! (Se beskrivning i Genesis nr 2 2000.)

Boken är dessutom uppdaterad med flera hundra nya referenser, exempelvis ca 110 referenser om biokemi i stället för ca 35 i upplaga tre (1991), varav flera från år 2000. Du kan vara säker på att det mesta av det allra senaste inom vetenskapen kommer med! Mycket fakta även för forskaren på sitt respektive område!

Vårt ursprung?

Vårt ursprung? 340 sidor – 220 kr
 Enhetsporto oberoende av antal böcker: 35 kr

Info och beställningar: Stefan Halldorf, Alg 8, 38841 Trekanten.
 Eller från bokbordet på Genesis hemsida: www.genesis.nu

- 37 Den Svenska Historien 1: Från stenålder till vikingatid, Albert Bonniers Förlag, Stockholm, 1977, p 88-91 ; Flemming Kaul, "Midsommarfest i Solens rike", Illustrerad Vetenskap nr 2/2001, p 82
- 38 John D Currid, Ancient Egypt and the Old Testament, Baker Books, Grand Rapids, USA, 1997, p 93,119
- 39 Whittaker, En Introduktion till Orientalisk Mytologi, ICA Bokförlag, 1992, p 110
- 40 Li Ung Bing, Outlines of Early Chinese History, www.threekingdoms.com 2001-02-20
- 41 Tao Tao Liu Sanders, Drakar, gudar och andar i den kinesiska mytologin, Askild & Kärnekull, 1983, p24
- 42 E. O. James, Gravarna berättar - en bok om förhistoriska religioner, Prisma, Stockholm, 1986, p167
- 43 James, ibid, p168
- 44 Branston, Gudar och hjältar i nordisk mytologi
- 45 Anne Ross, Keltiska sagor och myter från druiderna till kung Arthur, Bokförlaget Legenda, 1990
- 46 Whittaker, En Introduktion till Orientalisk Mytologi
- 47 Whittaker, En Introduktion till Orientalisk Mytologi
- 48 Tao Tao Liu Sanders, Drakar, gudar och andar i den kinesiska mytologin
- 49 Det näst sista folket (det sista före de - helt mänskliga - gaelerna) kallades "Tuatha De Danann", gudinnan Danus barn, och betraktas som Irlands gamla gudar och är de som irländska gudasagor handlar om. (Ross, ibid, p14-17)
- 50 Nationalencyklopedin, band 18, p 174
- 51 Branston, ibid, p 144-148
- 52 Michael Gibson, Grekisk mytologi, IPC, Örebro, 1977, p 13
- 53 Whittaker, ibid, p39
- 54 Ohlmarks, ibid, p 173-174
- 55 Vernant, ibid, p 30, 45
- 56 Sanders, ibid, p29. Det hela påminner starkt om Bibelns berättelse om Livets träd i Edens lustgård. Livets träd har visserligen ingen mänsklig sett efter Adam och Eva, men kanske finns här ändå ett dimmigt minne från den tid då människan faktiskt var odödlig.
- 57 Sanders, ibid, p 29
- 58 Ross, ibid, p21. Nuada fick armen ersatt med en av silver och kallas därför Nuada Silverarm
- 59 Även om det var den blinde Höder som sköt pilen - Branston, ibid, p 135-136
- 60 Whittaker, ibid, p36
- 61 Whittaker, ibid., p105
- 62 Snorre Sturlasson (övers Björn Collinder), Snorres Edda, Forum, 1970, p 26-29
- 63 För vidare fördjupning i ämnet rekommenderas: Bill Cooper, After the Flood, New Wine Press, Chichester, England, 1995
- 64 Cooper, ibid, p 170
- 65 Cooper, ibid, p 199
- 66 Cooper, ibid, p 199
- 67 Nationalencyklopedin, band 15, p 256-257
- 68 Cooper, ibid, p 199
- 69 Cooper, ibid, p 204
- 70 Cooper, ibid, p 202-203
- 71 Cooper, ibid, p 201-202
- 72 Cooper, ibid, p 189-190
- 73 Cooper, ibid, p 98-99
- 74 Herman Lindqvist, Historien om Sverige - Från islossning till kungarike, Norstedts, Stockholm, 1992, p 80-82
- 75 H A Guerber, The Norsemen, Studio Editions, Lodon, 1993. Till det kan läggas att när man läser om vad Snorre har att berätta om Oden i Ynglingasagan, så är likheten med skickligt manipulerande sektledare i vår egen tid rätt slående... (Nordiska Kungasagor del 1, ibid nedan, p 25-32)
- 76 Cooper, ibid p 113-116 ; J Osgood, "Creation Education: The Date of Noah's Flood", Creation Ex Nihilo 4(1):10-13, mars 1981. Finns även på www.answersingenesis.org/docs/3563.asp
- 77 Lindqvist, ibid, p 121
- 78 Snorre Sturlasson, Nordiska Kungasagor del 1: Från Ynglingasagan till Olav Tryggvasons saga, Fabel, Stockholm, 1991, p 47-48. Ane den gamle blir ännu mer intressant om man tar med i bilden att han var den ende ättmedlem, i 31 led från Njord till Hakon den gode, som inte dog i förtid av sjukdom, olyckor, mord eller som stupade i strid. Hur gamla de andra skulle ha blivit om de fått dö en naturlig död förtäljer alltså inte historien.
- 79 Ohlmarks, Den glömda Eddan, Gebers Förlag, Stockholm, 1955, p 220
- 80 Ohlmarks, Fornordiskt lexikon, ibid, p 319
- 81 Whittaker, ibid, p40
- 82 Vernant, ibid, p51
- 83 Knappert, ibid, p15. Det sågs för övrigt att Oranyan aldrig dog, utan att han i hög ålder drog sig tillbaka till en grotta i bergen.
- 84 Knappert, ibid p28-30
- 85 Sanders, ibid, p15
- 86 Li Ung Bing, ibid
- 87 Sanders, ibid, p15
- 88 Kinder & Hilgemann, ibid, p 27
- 89 Lindqvist, ibid, p 208
- 90 Cooper, ibid, p 84-86, 98-100
- 91 Snorre Sturlasson, Nordiska Kungasagor del 1, ibid, p 32-33.
- 92 Ohlmarks, ibid, p 192
- 93 Guerber, ibid, p 232
- 94 Cooper, ibid, p 221-227 ; Nationalencyklopedin, band 1, p 67
- 95 Kerry Usher, Hjältar, gudar och kejsare i den romerska mytologin, Legenda, Stockholm, 1985, p 24, 117
- 96 Nationalencyklopedin, band 11, p 524
- 97 Nationalencyklopedin, band 16, p 199
- 98 Nationalencyklopedin, band 5, p 235 och band 8, p 235
- 99 Jean, ibid, p 13, 27, 71
- 100 Osgood, ibid
- 101 Osgood, ibid
- 102 Russel Humphrey, "Fakta som tyder på en ung värld", Genesis nr 1/2000, p 13
- 103 För den som vill fördjupa sig mer i dateringsproblemen, hänvisar jag till Molén, ibid, p 116-126 och Humphrey, ibid, p 9-14
- 104 Bilden blir också något annorlunda om man utgår ifrån Septuagintas (LXX) släktlängder i stället för den masoretiska texten (vår Bibel).

Enligt LXX kommer chockvågen först under 500-talet efter floden, då Noas barn, barnbarn och barnbarnsbarn avlider i tät följd. Eftersom Abraham enligt LXX är född 1172 år efter floden, så hamnar floden år 3184 f.Kr och chockvågen på 2600-talet f.Kr. □

Byt till billigare mobilabonnemang (som sköts av Telia)

- och vi får flera tusen till skapelseverksamhet! Maila till Matstel@swipnet.se

Ont om tid och pengar?

Här finns kanske hjälpen!

Allt från att spara ca 10-200 kr/månad på dina egna telefon-, mobil- och elräkningar (vilket tar ca 2 minuter), till att få in en kontinuerlig månadsinkomst om du hjälper andra att spara på sina räkningar. (Dessutom går upp till ca 15% av räkningarna till kristen verksamhet.)

Hör av dig till Mats Molén på

matstel@swipnet.se

eller 090/138466,

så berättar han hur man gör!

Raseriutbrott av evolutionister i England

Hen Ham, grundaren av Answers in Genesis (AIG)¹ var i våras på en föreläsningsturné till Storbritannien och Spanien. Den 6 mars höll han ett föredrag i en hyrd skollokal i Leicester. Skolan är en slags kristen friskola, men med statligt stöd. En kritiker av skapelsetron såg annonsen om mötet på AIG:s webbsida och tipsade Richard Dawkins. Denne startade en eldstorm kan man säga. Han blev "rasande av tanken på att skapelsetron lärdes ut till barn på skattebetalarnas bekostnad". Tidningsrubrikerna visade på tydliga antikristna inställningar. Premiärminister Tony Blair fick försvara skolan. Och det gjorde han. Skolan har nämligen visat utmärkta studieresultat för de avgående eleverna. En tidning tolkade det som att Blair var kreationist och då borde han inte få vara premiärminister. Men vad Blair tror i den frågan har han inte kungjort. En tidning jämställde skapelsetroende med fundamentalistiska talibaner. Verkligt hårresande dogmatiska censurerande rädda reaktioner av människor som inte tål en öppen debatt. Hur skall man annars

tolka reaktionerna. Till och med kristna företrädare föll in i kören.

Skapelsetron är sprängstoff, den saken är klar. Eftersom den upprör evolutionister utan att dessa kan komma med sakliga argument, ty det fanns det inte ett enda i reaktionerna, betyder det att den trycker på ömma tår. Tryck på bara, varbölden ska ut. Läs mer här: <http://www.answersingenesis.org/news/taliban.asp>

Som reaktion på mediastormen gjorde 27 forskare och utbildningsansvariga ett upprop till regeringen.² Prof Andy MacIntosh vid Leeds University, talesman för gruppen, förklarade syftet med brevet:

Mina kollegor och jag vill att skolorna skall lära eleverna hur man skall tänka, inte vad de ska tänka. Jag är förvånad att andra forskare bara stöder undervisning i Darwins evolution. Undervisning skall vara analytisk, inte dogmatisk, speciellt då det gäller vetenskap.

Red

Noter

1 <http://www.answersingenesis.org>

2 <http://www.answersingenesis.org/docs2002/0509scientists.asp>

I TYSKLAND

...har forskningsstuderanden Oliver Zompro sökt igenom diverse samlingar på naturhistoriska museer och gjort sitt livs upptäckt. Det han sökte efter var nya arter, men det han fann var så mycket mera - en helt ny insektsordning! Den har nu fått namnet Mantophasmatodea och består än så länge av endast tre arter.

Den första insekten som fick Zompro att börja fundera visades för honom vid ett besök på naturhistoriska museet i London. Den hade hittats i Tanzania 1950, men så småningom hamnat i en låda i London då ingen lyckats fastställa vad det var för en insekt. Men bara några veckor därefter skickade en bärnstenssamlare en liknande insekt, innesluten i bärnsten från Baltikum (daterad till 45 miljoner år) till Zompro. Sitt tredje fynd gjorde han bland samlingarna på Berlins naturhistoriska museum. Det var en insekt som hittats i Namibia redan 1909, men som även den undanstuvats i en låda då ingen kunnat klassificera den.

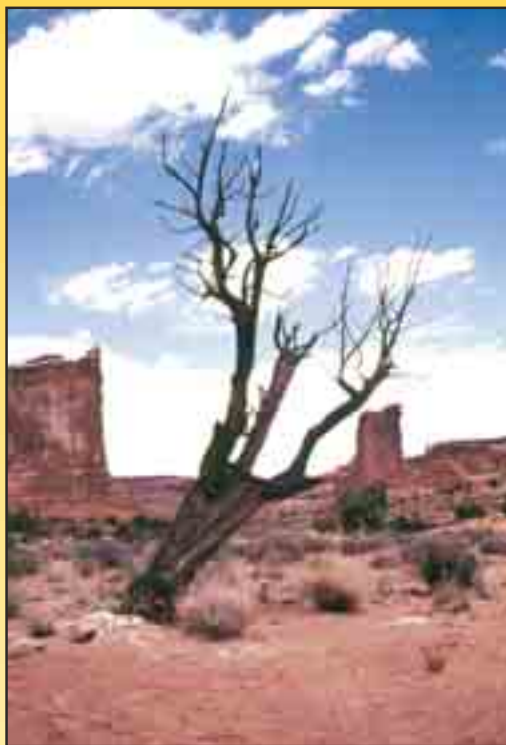
Men nu har alltså forskarna bestämt dessa två nutida insekter med sin fossila frände till tre nya arter inom en ny ordning. Av de tidigare insektsordningarna fanns endast en med mindre än 20 arter. Den artrikaste har över 300 000. Men den nya ordningen kan snart utökas med ännu fler arter. För nu har Zompro, tillsammans med en kollega, hittat två nya arter i Namibia, av vilka Zompro tagit med sig ett par levande exemplar från den ena hem till sitt lab för att studera insektens beteende.

Att hitta nya arter av insekter är nu inte så ovanligt. Varje år upptäcker och klassificerar forskarna flera nya arter, inte minst från regnskogarna. Men att hitta en helt ny ordning hör knappast till dagordningen (senast det hände är snart 90 år sedan) så Oliver Zompro, vid Max Plancks institut för limnologi i staden Plön i Tyskland, kan vara tämligen nöjd med sina forskarstudier.

Källor: Science 2002 vol 296 sid 446-447.
www.sungaya.de/gladiator/namibiafahrGB.htm

I CHILE

... har en geolog från Aberdeen gjort ett forskningsprojekt i Atacamaöknen, och funnit att den ombildats från ett vattenrikt område med sjöar och floder betydligt senare än vad man hitintills trott. Tidigare har man trott att detta hände för ca tio miljoner år sedan, medan Hartley, som geologen heter, nu förkortar den tidsrymden

Att öknar bildas och breder ut sig kan bero på en mängd olika faktorer, och är som bekant ingenting som enbart hör forntiden till. Idag sker det dock knappast i den storleksordning som en gång drabbade fruktbara, vattenrika områden som exempelvis Atacamaöknen och Afrikas stora öknar. (Vy från Utahs öknar. Foto: Mats Molén.)

till tre miljoner år. Hartley har då kommit fram till samma tidsberäkningar som man gjort för Afrikas öknar, vilket pekar i riktning mot en samtida klimatförändring på hela södra hemisfären - och förmodligen hela jorden - som ledde till att dessa stora öknar bildades.

Atacamaöknen är ett av världens torraste områden. Bland annat på grund av att de mäktiga Anderna, som skiljer området från Stilla havet, stängs fuktigheten från havet ute. Ofta bildas dock dimmor i området på grund av den kalla nordgående Humboldtströmmen. Det enda som växer i Atacamaöknen av så kallade högre växter är ett släkte med ananasväxter (Tillandsia) som med hjälp av särskilda fjäll kan uppta vatten genom bladen. Området är kallt och bergigt, men är värdefullt för Chile på grund av sina rika metall- och salpeterfyndigheter.

Enligt skapelsetroende forskare var det först efter Noas flod och dess åtföljande klimatförändringar som ökenklimat uppstod på jorden. Innan dess tror man att det

fanns ett jämnvarmt klimat, med lagom fuktighet över hela jorden. Dessa åsikter stämmer väl med att världens större öknar bildades ungefär samtidigt, på grund av någon större klimatförändring som drabbade jorden. Låt så vara att de flesta skapelsetroende vill ha dem ännu yngre än tre miljoner år.

Källa: New Scientist 2002 vol 173 jan 26 sid 25.

I KINA

...har man hittat ett fossil, som föreslås som vår förfader. Och inte bara människans, utan man menar sig nu ha funnit det djur från vilket alla ryggradsdjur, och även några ryggradslösa sägs härstamma.

Det är en hitintills okänd djurgrupp, som man funnit fossil ifrån i Chengjianglagren i sydvästra Kina. Lagren här är kända bland annat för att mjukdelarna hos fossilen ofta är välbevarade. Som regel rör det sig om ryggradslösa djur, som exempelvis leddjur, maskar och svampar, varav de flesta tillhör grupper som lever idag. (Se Genesis nr 3 1996). Enligt evolutionsteorin och den geologiska tidsskalan representerar lagren, där den nyupptäckta djurgruppen hittats, den så kallade "kambriska explosionen" och dateras till 550 miljoner år.

Till det yttre liknar fossilen ett grodyngel - sex centimeter långt - med ett stort huvud kopplat till en kraftig, segmenterad svans. Svansens segmentering gjorde att man först trodde att det rörde sig om något speciellt slags leddjur. Men den tanken övergavs eftersom fossilen saknade ben, vilket hitintills är okänt för leddjur. Istället klassificerades detta, med fem par gäl-springor försedda "grodyngel", som en egen så kallad stamgrupp och förädrades med namnet Vetulicola.

Men - man brukar göra så med fynd av nya djur, innan man gjort noggrannare undersökningar.

Källa: New Scientist 2001 vol 172 nov 24 sid 6.

I KINA

...har nya fynd av stenverktyg, kopplade till Homo erectus, hittats bland bergen i nordöstra Kina. De forskare, som undersökt fynden, säger sig vara säkra på att det rör sig om verkliga redskap, så att de inte förväxllats med några av naturen formade stenflisor, vilket ibland varit fallet.

Att Homo erectus tidigt i historien nådde Kina finns många tidigare tecken på

(se bland annat Genesis nr 2 2000 och nr 2 2001). Men dessa är de de äldst daterade fynden, dessutom funna längst norrut, jämfört med tidigare fynd. Var det verkligen möjligt, frågar sig nu forskarna, att människan så tidigt i historien dragit iväg till en avlägsen, bergig trakt (och idag tämligen kall) över svårtillgänglig terräng, endast med några enkla verktyg i packningen? Det skulle betyda att hon varit betydligt mer kapabel att anpassa sig till ett omväxlande och utmanande klimat än vad man hitintills har trott. Söderut, från fyndplatsen räknat ligger den kinesiska bergskedjan Qin Ling, vars branta nordsluttning hindrat många att passera, betydligt senare i historien. Och rakt på vägen västerut har vi Himalaya med omgivande högplatåer och andra stora bergsområden.

Ja, vilka var dessa, bland historiens tidigaste äventyrare? Var de tvingade av rådande svårigheter att söka sig nya områden, eller drevs de av äventyrlusten och längtan att utforska nya områden. Sökte de sig medvetet upp i bergen, likt dagens bergsbestigare med en längtan att nå de högsta topparna och se sin omgivning från ett annat perspektiv? Exakt hur klimatet var i dessa människans första dagar är väl varken evolutionsforskarna eller de skapelsetroende riktigt på det klara med. Forskarna som rapporterat om fynden spekulerar i att det måhända varit varmt i området, vid den aktuella tiden, som enligt paleomagnetiska dateringsmetoder (grundat på jordens magnetfält och dess variationer, en något omdiskuterad och osäker dateringsmetod) skulle inträffat för över en miljon år sedan.

Enligt de flesta skapelsetroende formades dagens stora bergskedjor av de väldiga sediment som bildades under Noas flod, och sedan pressades upp till stora bergskedjor. Det är en process som kan ha gått tämligen snabbt, om man jämför med de tidsrymder som evolutionsteorin har för bergsbildning, men kanske ändå kan ha tagit några hundra år. Det finns indikationer på att vissa bergskedjor fortfarande växer, enligt vissa forskare har exempelvis Mt Everest höjts cirka 55 meter under de senaste 20 åren. Kanske fanns där inte så många hindrande berg i vägen, när Noas och Pelegs första ättlingar drog iväg österut?

Enligt Första Moseboks elfte kapitel kan vi dra slutsatsen att människosläktet i stort började vandra omkring över jorden, först efter språkförbistringen vid Babels torn. Men om enstaka mindre grupper redan tidigare dragit ut i olika riktningar vet vi egentligen ingenting om. Inte heller hur välutrustade de i så fall har varit. Att det så ofta är stenverktyg man hittar från mänsklighetens första historia beror givetvis på att sten bevaras till eftervärlden, medan

“Berg höjde sig och dalar sänkte sig...” (Ps 104:8). (Foto: Mats Molén.)

material som exempelvis tyg och trä oftast snabbt ruttnar bort. I den Bibel- och skapelsetroendes perspektiv bör vi hålla i minnet, att vilka dessa än var, som efterlämnat några stenverktyg uppe bland bergen i Kina, så var de nära ättlingar till en familj som förberett sig att klara en världsvid översvämning - och klarade det.

Källa: Science 2001 vol 293 sid 2368-2369

I tidskriften NATURE

...skriver en mikrobiolog vid ett universitet i Michigan, att “en av senaste politiska strategierna av kreationist-falangen i USA är att acceptera mikroevolutionen...”

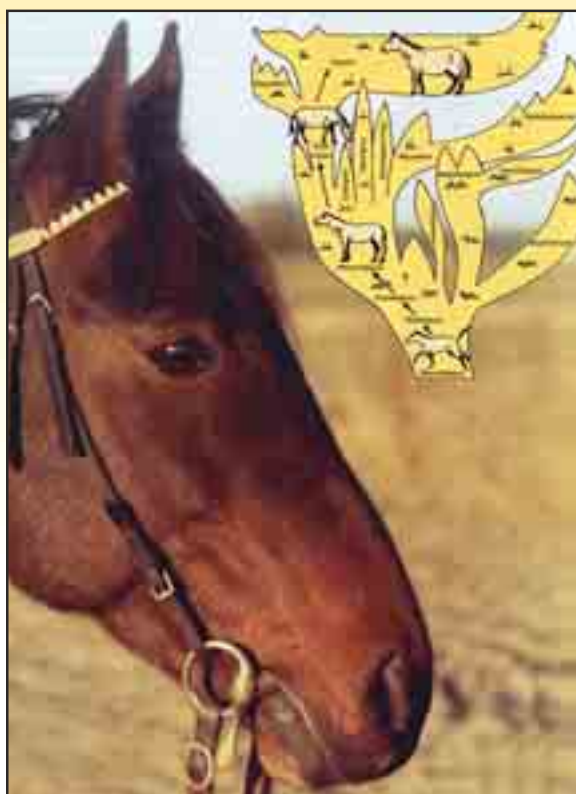
Men att det finns en utveckling hos djur och växter i naturen är det väl knappast någon skapelsetroende, varken i USA eller andra länder, som betvivlar. Ofta har man upptäckt hur strukturer hos djur och växter

som redan finns kan förändras, och enklare uppbyggda strukturer uppkommer. Likt näbbarna hos Darwins berömda finkar, eller en fjäril i England som skiftade färg från vit till svart. Bara för att nämna ett par av de mer kända exemplen.

En sådan mikroevolution är nu inte något som skapelsetroende motvilligt “accepterar”, utan ses tvärtom som rika anpassningsmöjligheter, nedlagda i skapelsen. Någon ny insikt rör det sig definitivt inte om, utan har ofta framförts genom skapelsetroende sedan lång tid tillbaka. Och att det skulle användas som någon slags politisk strategi för att vinna landmarker eller framstå i någon bättre dager - eller vart denne mikrobiolog i Michigan syftar - det låter onekligen lite konstigt. Låt vara att inte undertecknad synat varje amerikansk “kreationist” i sömmarna.

Däremot har man aldrig kunnat förklara hur något mer komplicerat organ skulle kunna uppkomma, som till exempel vingar på en fågel eller människans öga. Det är ofta en sådan makroevolution som avses då man använder begreppet evolution. Denna makroevolution, som så ofta förespeglas oss som en verklighet, är villkoret för att den långa utvecklingskedjan från amöba till människa, skulle vara möjlig.

Källa: Nature 2001 vol 409 sid 669. □

Mikroevolution finns ofta tydliga exempel på i naturen. De fossil man hittat från olika hästar är ett bra exempel på detta. Däremot har man inte hittat några fossil som visar att hästen utvecklats från någonting annat. Ändå används hästen ofta som exempel på utvecklingsteorin i stort, trots att man inte kan påvisa att någon makroevolution skett. (Ill Jan Nord/EÖ.)

GENESIS

Konferens 27-29 september 2002 Tema: VETENSKAP OCH TRO

Välkommen till årets konferens, och Elsborgskyrkan i **Falun**. Det är inte mindre än fyra lokala församlingar som tillsammans med föreningen GENESIS står som arrangörer för konferensen; Församlingen Agåpe, Pingstförsamlingen, Församlingen Fristaden och Elsborgskyrkan.

Som huvudtalare har **Dr Monty White** inbjudits. Han arbetar idag som ansvarig för *Answers in Genesis* i England. Alla hans föredrag under konferensen tolkas till svenska.

Föreningen kommer också att hålla sitt ordinarie årsmöte under konferensen.

Konferensavgift & anmälan

Helpension 300:- Logi (fre, lör), frukost (lör, sön), lunch (lör) samt kvällsmat (fre, lör) ingår.

Om Du ordnar logi och mat på egen hand är konferensavgiften 100:-.

Konferensavgiften sätts in på Genesis PG. 449 57 76-9. Detta är också din anmälan.

Kom ihåg att fylla i namn och adress, samt om Du önskar logi.

Du kan även anmäla Dig via e-post: konferens@genesis-vus.se

Logi

Ordnas i ett dagis alldeles intill kyrkan. (Madrasser på golv.) Om Du vill ha tips på annat boende, t ex hotell eller vandrarhem, e-posta eller ring.

Mat

Serveras i kyrkan. Finns möjlighet att även köpa enstaka mål mat.

Samåkning

Om Du har plats över i bilen eller önskar någon att åka med, kontakta Katrin Rehnström på katrin.rehnstrom@edu.borlange.se eller 0243-632 30 som hjälper till att samordna detta.

Besöksadress

Elsborgskyrkan, Myntgatan 13 i Falun. Ligger vid Falu Nya Järn och Jysk Bäcklager.

Övriga arrangemang

Torsdagen 26/9 kommer det även att hållas en pastors- och ledardag i Falun (kl 10:00-16:00), samt en öppen föreläsning på Högskolan Dalarna kl 19:00, båda med M. White som föreläsare.

Frågor och mer information

Kontaktpersoner: Stefan Berbres, 023-35025, stefan.berbres@spray.se

eller Mikael Jonsson, 023-32990

mickes.e-post@telia.com

Program

<i>Fredag</i> 17:00	Konferensbyrån öppnar
19:00	Can we trust evolution-believing Scientists? <i>Monty White</i>
21:00	Vad min biologilärare aldrig berättade... <i>Göran Schmidt</i>
<i>Lördag</i> 09:00	Föreningen GENESIS årsmöte Samtidigt filmvisning på storbildsvideo i kyrksalen
14:00	Connecting the Bible to the Real World <i>Monty White</i>
16:00	Vad kan mutationer åstadkomma? <i>Mats Molén</i>
19:00	Dinosaurs and the Bible <i>Monty White</i>
22:00	Nattmöte <i>Göran Schmidt</i>
<i>Söndag</i> 11:00	Why I Believe in Creation <i>Monty White</i>

Stoppdatum

för artiklar i GENESIS

nr 3 2002, 1 sep- nr 4 2002, 1 nov

Skribenter i detta nummer:

Skapelsefilmen Origo beställs genom

**Genesis,
Stefan Halldorf
Algatan 8,
38841 Trekanten**

**E-mail:
hokbord@genesis-vus.se**

**Mer info: www.genesis.nu
090-138466**

Lars-Åke Nyberg
är chef för en
avdelning IT-konsulter
inom ABB. Han
har en fil kand i sys-
temvetenskap från
högskolan i Karl-
stad.

Vesa Annala har en
teol kand från Upp-
sala universitet och
läst vidare vid Lunds
universitet. Studerat
bl a vetenskapsfiloso-
fi i England vid New-
bold College. Före-
läser om skapelse/
evolution.

Efterbeställningar!

Det mesta av arbetet på tidningen sköts ideellt. När du gör en efterbeställning av äldre nummer av Genesis räkna med att det kan ta några veckor. Vi försöker se till att ingen skall behöva vänta längre än 4 veckor. Undrar du över din beställning? Ring Sinikka Ekfjorden 031/883254.

Stöd Genesis – annonsera!

Om Du sätter in en annons i GENESIS kommer den inte bara att vara aktuell just för tillfället utan under flera års tid! Ring till vår redaktör i Hallsberg och beställ plats! Erik Österlund, tel 0582/16575. Adress: PI 5062 B, 69492 Hallsberg. E-mail: erik.osterlund@elgon.t.se

Annonspriser

1/1 sida 2200 kr, 1/2 sida 1100 kr, 1/4 sida 650 kr, 1/8 sida 350 kr,
1/16 sida 250 kr, 1/32 sida 200 kr, minipris 150 kr

Postgiro och pris i våra grannländer!

Inga besvär med växlingsavgifter o dyl, enkelt att prenumerera!

Prenumerationsavgiften i respektive lands valuta:

Danmark: 150 kr (110kr för studerande). *Dansk postgiro: 2 92 15 61*

Finland: 16 euro (12 euro för studerande). *Postgiro: 800011-70845334*

Norge: 150 kr (110 kr för studerande). *Norskt postgiro: 7877.08.18744*

OBS!!! Vid beställning av böcker, gamla nummer av Genesis el dyl över postgiro i Danmark, Finland eller Norge: Räkna ut det ungefärliga priset i svenska kronor och lägg till 1 euro/10 kronor. Vi får nämligen betala en hög avgift (50:-) per överföring när vi får pengarna till svenskt postgiro!

Gunnel Molén har
studerat geoveten-
skap. Arbetar med
Mats Molén på
skapelsecentret i
Umeå.

Erik Österlund,
redaktör för Gene-
sis och biodlarnas
Bitidningen. Arbetar
med biavel.

EXTRAPRIS!!!

BESTÄLL EXTRA NR av nr 2 -02. INKL PORTO:
1 ex 30 kr, 2 ex 53 kr, 3 ex 70 kr, 4 ex 80 kr,
5 ex 90 kr, 9 ex 120 kr.

Sätt in på pg 295588-8 så kommer de på posten.

Webbplats för Genesis: www.genesis.nu

Prenumerationsavgiften

för "GENESIS - en tidning om ursprung" är endast 130 kr (stud: 95 kr).

Tillägg för porto utom Norden är 50 kronor för yt- och 90 kronor för flygpost.

Pgnr: 29 55 88-8 (Sverige)

Vill man ytterligare stödja verksamheten kan man, förutom att bara prenumerera, bli **medlem i Föreningen Genesis**. Medlemsavgiften är 100 kr per år (studerande: 50 kr). Begär föreningens stadgar!

Avsändare:
GENESIS,
Sunknäsv. 26
793 40
INSJÖN

Sprid tidningen till nya prenumeranter!

Prenumerera till församlingen eller åt en vän!

Ta ett inbetalningskort på posten. Eller betala via Internet till GENESIS pg 295588-8. 130 kr normalpris, t ex till församlingen. 95 kr för gåvoprenumeration. 95 kr för studerande. Ange prenumeration och glöm inte namn och adress till den som ska ha tidningen

Hur vet du att du betalt din prenumeration?

Längst upp till höger på adressen här ovan i högra hörnet står en bokstav och två siffror. Första tecknet visar om du är Prenumerant, Medlem, Skola mm Andra tecknet visar det år för prenumerationen, t ex 1 = 2001, 2 = 2002 Tredje tecknet visar om Du är medlem och i så fall vilket år Du betalade medlemsavgiften senast. N står för ej medlem. Har du prenumerationsfrågor kan du ringa Pär Andersson 0247-40609 på kvällstid.

Beställ extranummer av GENESIS

nr 1, 4 -91, nr 1, 2 -92, nr 3, 4 -93, nr 1-4 -94, nr 2-4 -95, nr 1-4 -96, nr 1-4 -97, nr 1-4 -98, nr 1-4 -99, nr 1-4 -00, nr 1-4 -01, nr 1 -02: 25 kr/st. Lägg till porto + exp.avg: 1-3 tidningar: 15 kr. 4 eller fler portofritt. Hela årgångar kostar normalt inkl porto 100:-. **Betala in på vårt pg 29 55 88-8 (till GENESIS) och ange din beställning på talongen. För PRENUMERATION är priset 130 kr (95 kr för stud.) för 2002 (i Sverige). Beställ prenumeration genom att betala in på vårt postgiro.**

OBS! Adressändringar

görs till tel 0247-40609
Pär Andersson,
Sunknäsv, 26 793 40 INSJÖN
par.andersson@mbox3.swipnet.se

Föredrag – Seminarier – Undervisning

Flera av medlemmarna i FBS kan i mån av tid hålla föredrag om ursprungsfrågor i olika grupper, på skolor, universitet, kyrkor och olika offentliga platser. Alla föredragshållare anknyter till frågor som rör Bibeln och dess trovärdighet.

Ring och boka!

Föreläsningar med Mats Molén:

26-27/9 Oslo, 28-29/9 Falun, 19-20/10 Byske, 10-13/10 Stockholm, 9/11 Robertsfors

Följande personer finns till förfogande:

Namn	Ämne	Telefon
Vesa Annala	Naturvetenskap, teologi	033/299021
Anders Gärdeborn	Bibeln och naturvetenskap	021/221 81
Mats Molén	Naturvetenskap, biologi, geologi	090/138466
Lennart Ohlsson	Allmänt om naturvetenskap	090/178833
Göran Schmidt	Naturvetenskapen & kristen tro	031/403089
goran.schmidt@gothnet.nu		
Krister Renard	Tro och vetande	018/254294

Prenumeration och beställn. till Finland!

Postgirot i Finland ger oss inte din adress och dina meddelanden från postgiroinbetalningskortet, t ex vad du beställt. Endast ditt namn och hur mycket du betalt till oss får vi veta. **Därför** måste du **samtidigt med din inbetalning** på postgirot **skicka ett brev till Genesis, c/o Pär Andersson, Sunknäsv. 26, 79340 Insjön, Sverige**, eller e-mail: genesis.prenumeration@swipnet.se
Meddela: 1. Namn och adress 2. Vad du beställt. 3. Summan och datum för inbetalningen.